Tef

112

İNGİLİZLER BEL ABAS'A ÇIKTIKLARI GÜN İLK OLARAK YOLLARI KESTİLER...

O HALDE SİZ DE BESLEDİĞİNİZ HİNDİYİ BU AKŞAM KESİN DE GELİP SİZE BİR HİNDİLİ PİLAV

Yiyelim

BEL ABBAS Hindili Pilavı son derece nefis olup salonumuz vardır...

MADAM DÜ BARRY KONT ZONTİ'YE YAZDIĞI MEŞHUR MEKTUBUNDA

ŞÖYLE DEMİŞTİ

« — Oh... Sayın Kont gönderdiğiniz şeyi aldığım zaman o kadar memnun oldum ki...

ACABA KONT GÜZEL KONTES'E NE GÖNDERMİŞTİ?

İşte bu çok Meraklı sorunun Cevabını öğrenmek İsteyenler

20 CİLTLİK ANSİKLOPEDİCA BARBİA ALIRSA KONTUN MADAM DUBARRY'E 20 CİLTLİK BİR ANSİKLOPEDİCA BARBİA GÖNDERDİĞİNİ ÖĞRENEBİLİRLER.

ARABANIZIN KAPISINI ve PORT BAGAJINI AÇIK BIRAKTINIZ SA ÇOK FENA BİR ŞEY YAPTINIZ DEMEKTİR.

NEDEN Mİ?

ÇÜNKÜ

OTOMOBİLİN KAPISINI ve PORT BAGAJINI AÇIK BIRAKMAK ÇOK FENADIR.

ARTIK KENDİ KENDİME İSTEDİĞİM FOTOĞRAFI ÇEKİYORUM

HERKES

SEN ÇEK

FOTOĞRAF STÜDYOSUNDA

Resmini kendi Çekiyor

LÜTFEN YARIN SİZDE GELİP KENDİ RESMİNİZİ ÇEKİN

Çünkü benim yarın işim var fotoğrafhanede bulunmıyacağım

FOTO BURHAN GELÇEK

HAZIRLAYAN : SUAVİ SÜALP

Mr. JAKSON TAM YİRMİ SENE UĞRAŞARAK VİSKİSİNİ NEVYORK'TA MEŞHUR

ETTİ

SİZ DE

İMAL ETTİĞİNİZ İÇKİYİ MEŞHUR ETMEK İSTİYORSANIZ BANA BİR ŞİŞE EŞANTİYON GÖNDERİN, İçip kafamı bulayım SONRA HERKESE REKLAMINI YAPARIM

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 11 OCAK 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 30

SEVGİLİ TEF OKUYUCULARINA

Bu sayımızda sizlere 6/7 Eylül davâsında Yassıada-dan tahliye edilen F. K. G. için Nihat Bali'nin çizdiği karikatürü «Haftanın Hatları» yerinde takdim ediyoruz. TEF'in baskıya verildiği gün açıklanan tahliye haberi üzerine Nihat Bali'nin nefes nefese çizip getirdiği karikatürü yayınlamak daima aktüaliteyi takip eden TEF için bir gazetecilik ödevi idi.

★

Geçen hafta İstanbulun açık hava eğlencelerinden «Boğaz yangını» nı vermiştik. Bu hafta ise İstanbul'un kapalı salon eğlencelerini çok yakından tanıyan Bedri Koraman'ın çizgisinden nefis bir «eğlence» li panorama bulacaksınız.

★

Aziz Nesin büyük romanı «Bayan Döviz» de Yüksek sosyeteden Bayan N. F. nin hikâyesini anlatmağa başlıyor. Hepimizin çok iyi tanıdığı bu «Bayan» ı okumanızı bilhassa tavsiye ederiz.

★

Bir kaç sayıdır başarı ile devam eden Suavi Süalp'in «Meşhur Sanatkâr» larına bu hafta «Agâh Cemal» de katıldı. Aruz vezninin bu son üstadını Suavi Süalp'in kaleminden okuyunca çok daha iyi tanıyacaksınız.

★

Memleketimizin mizahından olduğu gibi dünya mizahından da en iyi örnekleri verdiğini hepimizin bildiği TEF bu sayısında da büyük mizahçı Mark Twain'in kahkahadan kırılacağınız bir hikâyesini ve haftanın en güzel dünya karikatürlerini sunuyor.

★

Bu sayımızda Mehmed Kemal'in Ankara'dan notlarını, Hüseyin Korkmazgil'in ve Alplâçin'in hikâyelerini, Suat Yalaz'ın, Tonguç'un, Ferruh Doğan'ın karikatürlerini bulacaksınız.

TEF

HAFTANIN HATLARI

UÇTU!.. UÇTU!..

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Bu yazıyı yazdığım zaman, Yüksek Adalet Divanı Yılbaşı tatiline başlamış, radyoda Yassıada Saatine üç gün ara verilmişti. Sinema ve tiyatroda perde arası sigara içer gibi, başlangıcındanberi Yassıada duruşmalarına gözlerimin önünde bir geçit resmi yaptırdım. Bir an, Başsavcının elinde dalgalanan bir kadın külotu gördüm. Bu:

— «Ben son Peygamberim...»

Demiş olan Peygamberimizi yalanlamak zındıklığında bulunan sözde islâmcıların atmasiyon ve atmasiyoncu peygamberi, düşüklerin düşüğü Adnan Menderesin, Başbakanlık kasasında arada sırada koklamak için sakladığı metresinin külotuydu.

Ne münasebet demeyin: Aklıma Churchill geldi, daha doğrusu Churchill'in başına geleni düşündüm.

Menderesin metresinin külotiyle münasebetini anlatayım da, Adnan Menderesin Başbakan sıfatıyla ne kadar münasebeti olmadığı bir daha anlaşılsın.

Londrada bir Haziran günü, şehir cayır cayır yanıyor. Hava dayanılmayacak kadar sıcak. Churchill'in güzel sekreteri Margaret, Downing Street'te, 10 numarada sıcaktan bunalmakta Nihayet soyundu, sütiyenini, külotunu çıkardı ve bunları, üstü: «Başbakana aittir. Gizlidir.» yazılı, boş büyük bir zarfa koydu.

Sekreter dışardayken odaya giren başhademe, zarfı gördü, üstünü okudu, hemen alıp Churchill'e götürdü.

Churchill zarfı açtı, bir kâğıda şunu yazıp geri gönderdi:

— «Çok güzel, çok temiz, ama ne yapayım istiyorsunuz, hiç işime yaramaz...»

★

Yassıada duruşmalarına geçit resmi yaptırırken kulağıma sesler geldi:

— Bilmiyorum Reis Beyefendi...

— Hatırlamıyorum Reis Beyefendi...

— Benim haberim yoktu Reis Beyefendi.

— Şey şeydi de şeyden şey oldu şey Beyefendi...

Bu hımhımca kekelemeye irili ufaklı sesler karıştı:

— Her şeyi o bilir efendim.

— Her şeyi o emrederdi efendim.

— Bir suç varsa bu onundur efendim.

Sanıkların savunmaları: Ortada esasen hiç bir suç yoktur, varsa bu başkasınındır. 7 Eylül millî galeyan. Topkapı millî gösteri. Polis karısmasın den - dı mi? Dendi efendim, denme - di efendim...

★

Cumartesi Fenerbahce - Beşiktaş. Pazar Galatasaray - Fener macı var. Dairenin Şube Müdürü tetikte. Memurlardan biri göründü:

Karım doğurmak üzere. bana yirmi dört saat izin verir misiniz?

Müdür tereddütsüz:

— Veremem. dedi biraz önce karından telgraf geldi: «Sakın Veliye izin vermeyin, evde beni rahat ettirmez...» diyor.

Veli, selâm verdi, kulağını kaşıyarak kapıya gitti, sonra birdenbire geri döndü:

— Bizim şubede iki yalancı var.

— Kim bunlar?..

— İkincisi benim müdür bey: Evli değilim.

— AFFEDERSİN ABLA SENİ BİR YERDEN GÖZÜM ISIRDI DA...

Pirince giderken

Maliye Bakanı Ekrem Alican'ın istifasının yankıları devam ediyor. Bu hususta çeşitli dedikodular birbirini kovalamaktadır. Bilhassa Alican Kurucu Meclise girebilecek mi, giremiyecek mi? Söylentilerin başı bu...

Alican pilâva giderken bulgurdan olmasın?..

Aydınlığa

Mecburi iskâna tâbi şeyh ve ağalar hakkındaki gerekli işlem devam ediyor. Halkımız üzerinde çok müsbet bir tesir bırakan bu icraat dolayısiyle bir noktayı işaret etmek isteriz:

Bu şeyh ve ağaları gayet aydınlık bölgelere yerleştirmeliyiz. O kadar aydınlık yerlere ki, ruhlarındaki zifiri karanlık çevrelerine aksetmesin...

Sebebi...

Röportajı yapan muhabir, güzel sinema yıldızına:

— Evli misiniz? diye sordu.

— Evet.

— Nerede evlendiniz?

— Bilmiyorum.

— Nasıl? Nerede evlendiğinizi bilmiyor musunuz?

— Ah, pardon... Ben, niçin evlendiğimi sordunuz zannetmiştim de, onun için «bilmiyorum» dedim.

Kestirme

Kompartmandaki yolculardan birisi, seyahatın başından beri susan diğer yolcuya:

— Uzağa mı gidiyorsunuz? diye sordu.

Öteki, yüzünü buruşturdu. Konuşmaktan hiç hoşlanmadığını belli eden bir tavırla cevap verdi:

— (Dallas) a kadar. İş seyahati. Yaş 46. Evliyim. Oğlum iki yaşında. Babam geçen yıl öldü. Politikadan hoşlanmam. Annem sağ. Kızıl saçlı bir yeğenim var. Ahçımızın ismi Nancy. Hepsi bu kadar...

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI

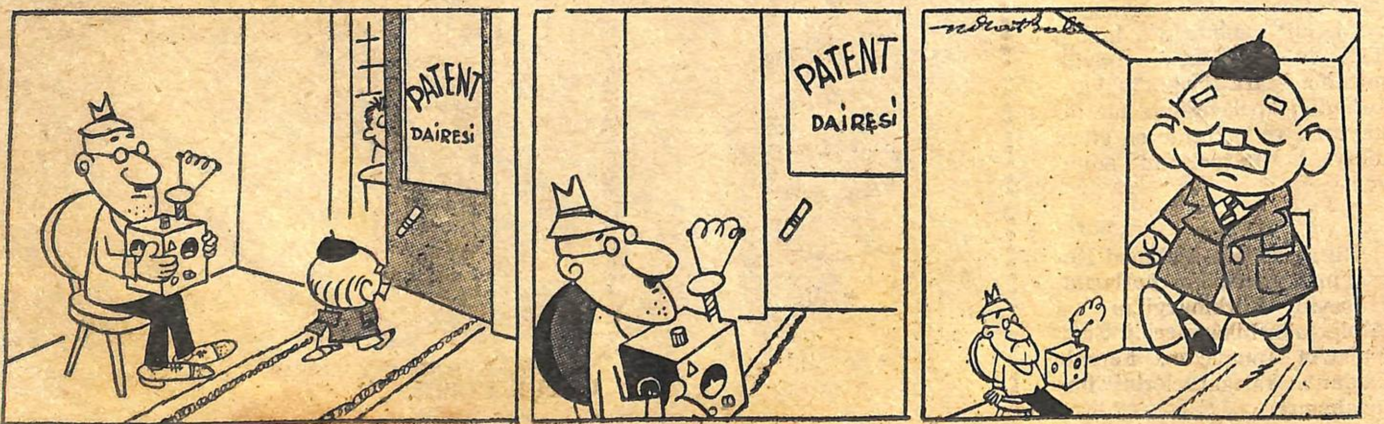

Memur maaşlarına zam yapılıyor. — *Gazeteler* —

— ZAM HABERİNİ MESAİ SAATİNDE SÖYLEMESEN OLMAZ MIYDI?..

İyi bir başlangıç

Doktor, kadına:

— Hanımefendi, dedi. Kocanızın esaslı bir istirahate ihtiyacı var.

Kadın, başını salladı:

— İyi ama, beni dinlemiyor doktor. Ne söylesem beni dinlemiyor.

Doktor, memnun bir tavırla ellerini oğuşturdu:

— Şu halde ist'rahate başlamış demektir efendim, endişe etmemiz lüzumsuz...

Tesiri

— Size nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum, doktor. Yazmış olduğunuz ilâç, o kadar faydalı geldi ki...

— Demek memnun kaldınız?

— Memnun kalmak da ne demek? Tesirini anlatamam.

— Peki kaç şişe aldınız?

— Ben mi? Bir şişe bile içmedim, doktor. İlâcı amcam içti. Ben de, onun mirasına kondum.

Peri masalı

Anne, çocuğuna bir peri masalı anlatıyordu:

— Bir varmış, bir yokmuş...

Küçük:

— Anne, bütün peri masalları böyle mi başlarlar? diye sordu.

Genç kadın, bir kenarda gazetesini okumakta olan kocasına şöyle bir baktı ve cevap verdi:

— Hayır yavrum. Bir de, (karıcığım bu gece ofisde geç vakte kadar çalışacağız) diye başlıyan peri masalları da vardır.

Hediye

Genç adam, evliliklerinin yıldönümü dolayısıyla karısına bir dizi inci hediye ettiği zaman, kadın:

— Teşekkür ederim ama, bir otomobil alsan daha hoşuma giderdi, dedi.

Koca gülümsedi:

— Bunu ben de düşündüm. Fakat taklit bir otomobil bulmanın imkânı yoktu...

Aşk mı?..

Delikanlı, partide tanıştığı genç kıza sordu:

— Gerçek bir aşka inanır mısınız?

— Tabiî.

— Fakat aşkın mânasını bildiğinizden emin misiniz?

Genç kız gene başını salladı:

— Bundan hiç şüpheniz olmasın.

— Herkes böyle söyler ama, ölümsüz bir aşkın, yıldızlar gibi asla sönmiyeceğini de bilir misiniz?

Kız, sinirli bir tavırla cevap verdi:

— Bunu bana sormanıza şaştım doğrusu. Komedinin gözleri, deste deste mektuplarla, üç albüm fotoğrafla ve nişanlılarımın verdiği hediyelerle dolu. Bir de bana ölümsüz bir aşk nedir diye soruyorsunuz haa?... Ben bilmiyeceğim de, kim bilecek?

Elbette döviz vardı

Topkapı olaylarının duruşmasında mütecavizlerin ellerinde döviz olup olmadığı soruşturma konusudur.

Biz de elimizi vicdanımıza koyarak tanıklık ediyoruz:

— D. P. li mütecavizlerin, ellerinde de, ceplerinde de bol bol döviz vardı. Hem de on yıl süre ile bu dövizleri memleketi kurutuncaya kadar kullandılar..

Mantıkî cevap

Kadın, Köpek satıcısına, oradaki köpeklerden birisini göstererek:

— Şu köpeği beğendim ama, bacakları çok kısa, dedi.

Mağaza sahibi, gülümsedi:

— Nasıl olur efendim? Bacaklarının dördü de yere değiyor ya?..

KORKULUK!..

Ankara'dan..

Mehmed Kemal

Yükün fazlasının sonraya bırakılması gibi, suçlandırma bakımından en ağır davâlar da sona bırakılıyor. Topkapı, Geyikli, Uşak, Üniversite olaylarından sonra Anayasa suçlarının duruşması başlayacak. Ankarada şimdiden bu konuda Yassıada hikâyeleri anlatılmağa başlanmıştır. Bilmem gerçeğe uyuyor, bilmem uymuyor. Fakat hikâyeler, üstüne uydurulanlara ısmarlama bir elbise gibi hemencecik yakışıveriyor.

Bakın bir Anayasa hikâyesi anlatayım. Hikâyenin Kahramanı Ağrı düşük milletvekili Halis Öztürk'tür. Adı geçeni tanır mısınız? Size Meclis albümünden kendisini tanıtayım. 1950 denberi milletvekili olan ve Ağrılı vatandaşlarımızı temsil eden bu zat, Tutakta 1899 da doğmuş. Tahsili ilkokul. Mesleği çiftçilik. Evli ve 16 çocuk babası. Yanlış okumadınız, evet 16 çocuk babası. Tabiî 16 çocuk içinde beş tane ana lâzım Yani müşarünileyh 5 karılı.

Bir söylentiye göre Halis Öztürk gençliğinde eşkiya imiş Sonradan tövbe edip kendini dine vermiş. Şimdi hem ağa hem şeyh. Doğudan sürülen ağalar arasında ismi var. Ailesinden bir kısmı mecburi iskâna tâbi tutuldu. Yassıada sakinlerinden olmasa o da şimdi ailesinin gönderildiği yerde olacaktı. Bu Halis Öztürk ile kendi D. P. li arkadaşları bile başa çıkamadılar. İki kere Ağrıdaki evi arandı ve silâh alındı. Milletvekili olduğu halde kendi arkadaşları teşrii dokunulmazlığına aldırmadılar bile.

İşte bu Halis Öztürk Anayasayı çiğnemekten yargılanacak. İlk soruşturmada Halis Öztürk yargıcın karşısına çıkıyor. Yargıç kendisine Anayasayı çiğnediğini söylüyor. Ağrı milletvekilinin cevabı şu:

— «Vallahi Hakim beğ, Tevradı çiğnemişem. İncili çiğnemişem. Partimiz için gün olmuş - Allahın bildiğini senden ne saklayayım - Kuran-ı azimişşanı çiğnemişem. Bu Anayasa nasıl kitaptır, görmemişem bilmemişem ve çiğnememişem.»

Demek görse bilse onu da çiğneyecekmiş!..

PAŞALI PARTİ

Yeni parti kurulacak diyorlar ya. Moda şimdi bundan konuşmak. Sözde bu partiye taraftar olanlardan biri köye gidiyor. İlk rasladığı köylüye partiden bahis açtıktan, Halk Partisini kötüledikten sonra diyor ki:

— «Ağa yeni parti kurulacak. Bu parti şöyle olacak, böyle olacak. Falan filân... Sen bu partiye girer misin?»

Köylü:

— «Sizin parti de, diyor, Paşa var mı?»

Yeni partici paşa deyince İsmet Paşayı soruyor zonnediyor:

— «Bizim partide Paşa yok...»

Sütten ağzı yananın yoğurdu üflemesi gibi. Köylü var gücü ile küfrü basıyor:

— «Bir daha içinde Paşa olmıyan Partiye girenin...»

Partici Başkente zor dönüyor.

Sadece köylüler mi, şimdi Yassıada sakinleri de kendi aralarında Menderesin son halini gördükten sonra, bir daha paşasız partiye girenin diyorlarmış. Biraz geç kalmamışlar mı?

Mehmed KEMAL

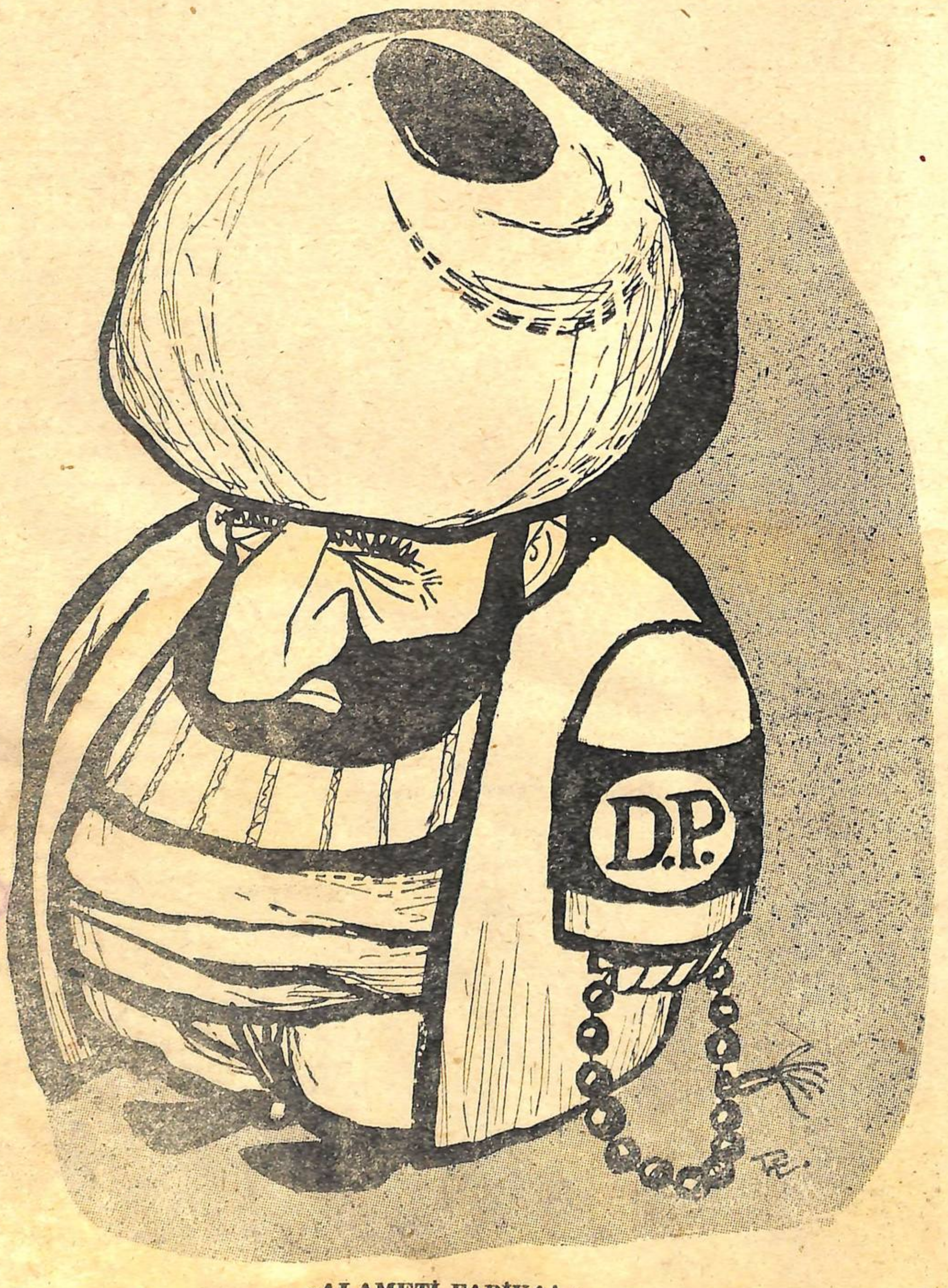

«ALAMETİ FARİKA!..»

Bir Avni Doğan mı?..

Menderes Topkapı olayları duruşmasında Avni Doğan için:

«Çok eski dostumuz ve arkadaşımız olan Avni Doğan, o zaman gelerek Adnan bu mesele böyle olmaz deseydi ya...» diyor.

Vah, zavallı vahh!..

Ayol, sen o zaman Adnan değil, fermanlı deli hazretleriydin. Seni daldığın gaflet uykusundan, Gaziantep, Kayseri, Topkapı, Uşak olayları, gençlerin üzerine sıkılan kurşunların gürültüleri uyandırmadı da, kala kala bir Ayi Doğan mı uyandıracaktı?..

Merak

Adam, arkadaşının evine uğradı ve:

— Hastahanede, hafızasını kaybetmiş bir adam olduğunu söylemişlerdi. Belki sensindir diye uğradım, dedi.

— Peki nasıl birisiydi?

— Boyu posu seninkine eş.

— Gri kaşe bir elbise mi giyiyordu?

— Evet.

— Kahverengi süet ayakkabıları var mıydı?

— Tamam...

— Kırmızı, mavi çizgili bir boyunbağı?..

— O yoktu işte.

— Neyse, ben değilmişim.

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan: SUAVİ SÜALP

AGAH CEMAL

Aruz üzerine **tam 35 sene sıtkı** sadakatle şiirler dökturmüş olan bu ince ruhlu şair 1892 de Aksaray'da doğdu. Babası Evkaf Nezaretinde kalemi hususî servis şeflerinden Şişman Hakkı Beydir. Daha altı yaşındayken üç kilo tulumba tatlısını gövdeye indiren Agâh Cemal, gösterdiği fevkalâde iştihasiyle mektepte de temayüz etmiştir. Üstadın bu kalın vücuduna rağmen çok ince bir ruhu vardı. Bir gün bahçedeki çiçekleri yemekte olan komşunun ineğini görünce cuşû hurûşa gelen Agâh Cemal «Mefûlü mefaûlü mefûl» vezniyle şu kıtayı mırıldanmıştır.

«Ne taam eylersin ol lezzeti nebatat ile,
Sana nakâfidir billâh, arpa, yulaf bin kile»

Üstadın bu mânalı kıt'ası ineği bile mütehassis etmiş ve koca hayvan üstada bakarak çok tatlı bir sesle böğürmüştür.

Agâh Cemal Edebiyatı nefise rüştiyesini bitirince, 1911 de Taze Şairler mecmuasında ilk şiirlerini neşretmeye başlamış ve o zamanın sayılı şüerasıyla tanışmıştır. Bilhassa bunlar içinde Nurettin Halit, Darendeli Kör Mustafa ile pek samimi arkadaş olmuş, kavaidî Arabicilere karşı cephe alıp mücadele etmişti. Bu arada Viyanaya sefir tayin edilen Agâh Cemal orada da vezinli kafiyeli tam altı okka şiirler yazmıştı. Her yazdığı şiirde İstanbul'un bir semtini âdeta dile getiren üstad orada Felt Mareşal Van Strenbergon tarafından Lejyon Şeref nişaniyle taltif edilmiş, İstanbula gelir gelmez bu altın madalyayı Kapalı Çarşıda okutmuştur.

Hayatında kadına karşı pek hassas olmayan üstad yemekler ve mehtap karşısında çok hassaslaşırdı. Meselâ bir gün Hisarda bir ziyafette bir önündeki yemeğe, bir de mehtaba bakan üstad şöyle demişti:

«Ah beni bîmecal etti mayonezli levrek
Mehtaba karşı atalım gövdeye gevrek gevrek...»

Üstad maalesef bu boğazına fazla düşkünlüğünden atmış yaşında şeker hastalığına yakalanmış ve kendisine tahsis edilen mükellef dairesinden şiirlerini yazmağa devam etmişti. Bir yaz gecesi akşam yemeğinde hindili iç pilâvını fazla kaçıran Agâh Cemal saat üçte gelen bir kalp kriziyle göçüp gitmişti. Ölürken bile şiiri bırakmıyan üstad son nefesinde şu tarihe mal olacak kıt'ayı döktürmüştü:

«Ey Cemal mevt değildir şu andaki eza
Hindili pilâva doyamadan ölmek sana kâfi ceza»

Üstadın kitap halinde tam 8691 adet eseri mevcuttur. Bunların en meşhurları şunlardır: **Boğaziçinde melâl - Viyanada vals - Alâimi sema - Hisarda bir melâyiş - Selâhattin'e gazel - Dürdanenin ölümü - Semaverden fısıltılar - Nargile-î hazan.**

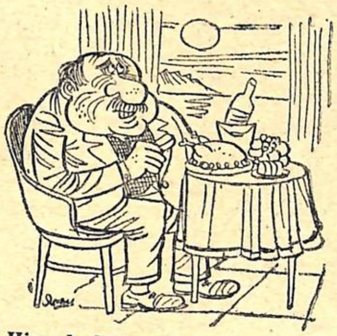

Aşağıda üstadın iki şiirini takdim ediyoruz:

BOĞAZ İÇİNDE MELÂL

Bak şems gurub ediyor şu karşıki tepeden
Sefine-î halâs vapuru kalktı bir iskeleden

Bir çehrei âşina aradım vapurun kıçında
Heyhat Hüsamettini bulamadım ne içinde ne dışında

İşte Boğaz içinde sefineler böyle biçare gider
Böyle bir yolculukta boğuldu bizim peder.

1920 Cihangir

VİYANA'DA VALS

Şimdi dönüyor üç dörtlük bir tempoyla Viyana
Ştraus'un nameleri tesir ediyor adama

Matmazelleri bellerinden tutmuş smokinli mösyöler
Bir kadife ahengi içinde tebessümü işveler

Görseniz insana neler tahassüs ettirir bu cevelân
Kemanilerin lâtif nağmelerinde ince bir heyecan

Tuna'nın şehvetini teninde toplamış bu sesler
Kırılıp dökülen ince beller, birer birer

Dolaştıkça etrafında dans bilmeyenlerin
Ne yazık temaşaya imkân az, biraz sonra kalkacak trenim

Salondan çıkarken derin bir ah çekerek baktım
Elvadâ ey Viyana diyerek bir sigara daha yaktım.

1903 Viyana

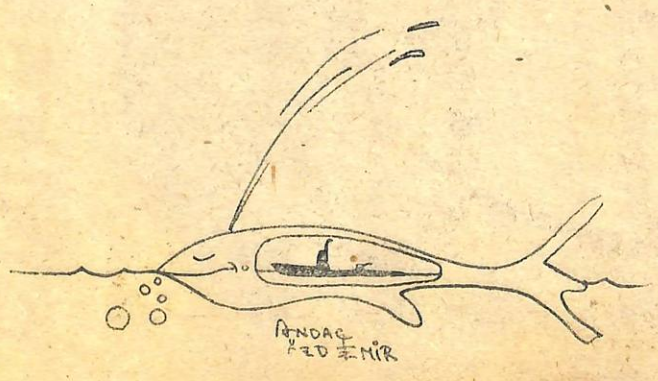

YAZISIZ

Üzüntü

Kasabanın şerifine koşa koşa haberi yetiştirdiler.

—İşin duman şerif. Mulin kardeşler yarın sabah erkenden buraya gelip, senin icabına bakacaklarmış.

Şerif omuzlarını silkti:

— Bu akşam, (Huston) daki "barışsever batılılar kongresi" ne gidiyorum. Kongre bir hafta sürecek. Mulin kardeşler, burada bir şenlikle karşılaşamayınca hayli üzülecekler herhalde?..

Mübalağa san'atı

Bir Teksaslı, memleketindeki ağaçların yüksekliğinden bahsederken şöyle demiş:

— Bizim orada ağaçlar o kadar yüksektir ki, ağacın tepesini görebilmek için üç kişi lâzımdır. Sebebi mi? Gayet basit. Birisi yorulunca, öteki bakar. İkinci de yorulunca üçüncü adam bakar. Ancak o ağacın tepesini görmeye muvaffak olabilir...

Olur mu ha?

Otomobilini çok hızlı süren bir şehirli, çiftçinin en besili domuzlarından birisini çiğnemişti. Arabadan indi. Çiftçiye sokuldu ve:

— Üzülmeyin canım, dedi. Domuzunuzun yerini boş bırakmam.

Çiftçi, adamı şöyle bir süzdü, sonra başını salladı:

— Bunu yapamazsınız.

— Allah Allah... O da neden?

— Yapamazsınız işte. Çünkü onun kadar tombul değilsiniz.

Sevişiyorlar mı?..

Boğazda üç gemi daha çarpışmış ve üçü de karaya oturmuş.

A!... Bu gemilerde artık işin ciddiyetini bozdular. Çarpışan çarpışana gidiyor.

Yoksa bunlar Eskimolar gibi burun buruna gelip, birbirlerine sürtünerek sevişiyorlar mı?

Harp edermiş!..

Okuyucu gazetedeki haberi görünce uzun bir kahkaha attı. Sebebini sordular. Gülmekten cevap veremiyordu. İşaret ettiği yeri neden sonra gözlerinin yaşını silerek arkadaşına gösterdi. Haber şuydu:

"Nasır, İsrail atom bombası yaparsa biz de harp ederiz" dedi.

Zoraki Nikâh

Fransanın Cezayir olayları karşısındaki politikası da bir tuhaf..

Cezayir Milliyetçileri, Fransadan ayrı bağımsız bir devlet olmak savaşındalar. Öte yanda Fransa referandum yoluyle, Milliyetçilerle anlaşma sevdasında...

Cezayir, Resmen Fransadan boşanmak istiyor, De Gaulle ise referandum suretiyle Cezayirle nikâhlanmak hayalinde...

M. Samim AKAY

doğum günü

ALP LAÇIN

Doğum günüm yaklaşınca beni bir korku alır. Bu, her yıl böyledir. Zamanımızda insanlar o kadar meraklı oldular ki, tanıdıkları birisinin doğum gününü bilmezlerse, kendilerini cahil sayıyorlar. Bunun başka sebepleri de var tabii. İnsan, doğmakla bir suç işlemiştir sanki. Bu suçunun bedelini ödemek için uzak, yakın tanıdığı herkesi evine toplamak, onların karnını doyurmak, herkesin zevkine göre içkiyle hararetlerini söndürmek zorundadır.

Böyle bir şeyden kaçınmanızın imkân ve ihtimali yoktur. Doğum gününüze daha bilmem kaç gün kala, çevrenizdekiler hafızanızı dürtüklemeğe başlarlar:

— Eee, doğum gününe şu kadar zaman kaldı ha?

— ...Gün sonra senin doğum günün olduğunu biliyorsun değil mi?

— Aman doğum gününü unutma sakın...

— Ayın bilmem kaçında doğum günü partin olduğunu biliyorsun herhalde? Zaman geçtikçe, hatırlatmaları bir uyarma şeklini alır:

— İşte bir gün daha gitti. Üç gün sonra senin doğum günün. Zinhar dalgaya düşmiyesin haa..

— Çağıracağın kimselerin listesini hazırladın mı? isimleri bir kere daha kontrol etsen iyi olur.

Belki de, herşeye rağmen bir parti vermek niyetinde değilsinizdir. Bu konuda, kendi kendinize yeminler etmiş, and içmiş, kesin kararlar almışsınızdır. Fakat dostların, tanıdıkların yakın ilgisi adı verilen cendere, dilediğinizi yapmaya bırakır mı hiç?.. Onlar ne yapacaklarını biliyorlardır ya, bu kadarı yeter.

Telefonlar çalışmaya başlar Sokakta yolunuzu keserler. Daha da olmazsa çıkıp evinize gelirler.

—Senin hazırlıkların olacak, bir yığın zahmete gireceksin. Hani bir yardıma ihtiyacın varsa?..

— Yok, dersiniz. Zahmete falân girecek değilim.

Bırakırlar mı? En candan bir rahat kaçırıcılıkla direnirler:

— Edeceksindir, tabii edeceksin canım. Biz seni bilmez miyiz? Ne güzel de partiler verirsin. İnsan unutamıyor doğrusu.

— Vermiyeceğim yahu, dersiniz. Bu sefer parti marti vermiyeceğim işte. Yüzünüze tatlı tatlı bakıp gülerler:

— Sen ha? Sen parti vermiyeceksin. Kime yutturuyorsun azizim. Bir kere, sen parti vermeden yapamazsın. Onun için mânasız inadı bırak da, bir yardımımız olursa çekinme söyle. Hani sofra takımı, bardak, kadeh, pikap, plâk gibi bir şeylere ihtiyacın vardır belki?..

Sonunda, çaresiz kalırsınız. Paranız yoksa, borç edersiniz. Ya da Allah ne verdiyse bir şeyler satıp, dostlarınızın, yakınlarınızın, cümle tanıdıklarınızın varlığıyla, doğum gününüzü kutlarsınız (aslında onlar kutlar tabii). Bu arada, hediye diye getirdikleri olur olmaz şeylerden faydalanmanızın da imkânı yoktur. Sevinmenize, keyiflenmenize vakit kalmaz bile. Hediyeyi getiren kimse, onu elinize tutuştururken:

— Eh, der. Biliyorsun ya, ayın şu günü de benim doğum günüm.

Kendisinin değilse bile, ya karısının, ya da kardeşinin doğum günüdür. Size düşen iş, onun külâhını başkasına, başkasının külâhını ona giydirmek zahmetinden öteye geçmez. Bir başkasının getirdiği hediyeyi, bir kerecik kullanmadan, hemen iki gün sonra ona doğum hediyesi diye verirsiniz. Onun hediyesi ise, üç veya dört güne kalmaz, başka birisine kısmet olur.

Geçenlerde ayni şey oldu. Çünkü insanın doğum günü, her yıl mutlaka bir kere geliyor.

Önce telefonlar başladı. Doğum günümün yaklaştığını sıkı sıkıya hatırlattılar. Atlatırım diye ses çıkarmadım. Sonra, sokakta her rastladığım:

— Yaşadık, gene esaslı şekilde eğleneceğiz desene, diyerek, bu işi sağlama bağladılar.

Yalana başvurdum:

— Yok canım, dedim. Siz yanılıyorsunuz. Benim doğum günüme daha şu kadar ay var.

Yutturmak ne mümkün?.. Eloğlu, sanki nüfus dairesinden kayıt çıkarmış. Defterlere davrandılar. Günüyle, saatiyle, dakikasıyla, geçen yıl verdiğim (yani zorla hatırlattıkları) partiyi hatırlattılar. Partiye gelenleri bir, bir saydılar. O gün havanın nasıl olduğunu, kimin üstünde nasıl bir elbise olduğunu söylediler.

Geriye tek numara kalıyordu. Hastalanıp yatağa düşmek. Doğum günüme bir hafta kala, kendimi iyi hissetmediğimi, çevrede rastladığım herkese söylemeğe başladım. Numara esaslı olsun diye, öksürüyor, avuç avuç ilâçlar yutuyordum. Yollarda adımlarımı sürüyor, iki adımda bir durup kalbimi oğuşturuyordum.

Bu halimi görenler:

— Aman, dediler. Şunun şurasında doğum günü partine ne

Şeker ucuzladı. — *Gazeteler* —

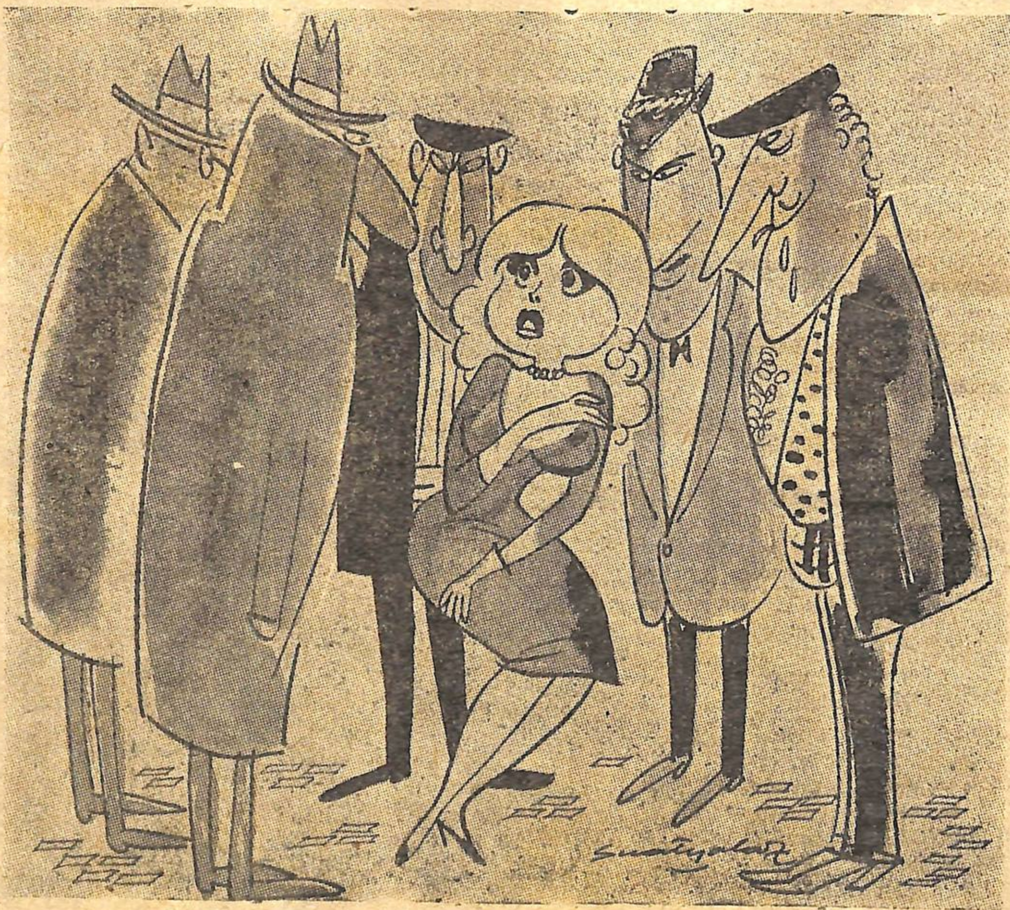

— BEN O BİLDİĞİNİZ ŞEKERDEN

kaldı? Hemen iyileşmene bak azizim...

Baktım, olacak gibi değil. Daireden izin aldım. Kendimi yatağa attım. Tanıdıklar sırayla başımda nöbet tutuyorlardı. Kimisi:

— Et, makarna, süt yok, diye beni aç bırakıyor, bazıları da sık sık terletiyorlar, sırtıma şişeler çekip, iğneler yaptırıyorlardı. Bu arada gerçekten hasta olmıyayım mı? Allah sizi inandırsın, bu işe bayağı sevindim. «Eh» dedim. «Artık kurtuldum demektir...» Fakat istirahat etmeme imkân yoktu. Evin içi dolup dolup taşıyor, bir kargaşalıktır gidiyordu. Konu komşu bizde karargâh kurmuştu.

Doğum günüme de bir gün kalmıştı. O gece, binbir zorlukla iki saatçik uyuyabildim. Ertesi sabah, beni zorla yataktan kaldırdılar. Ateşler içinde yanıyor, avaz avaz feryat ediyordum ama, dinliyen kim? Banyoya soktular. Ütülenmiş elbisemi, kendi elleriyle kolaladıkları gömleğimi giydirdiler. Takacağım boyunbağını bile seçmişlerdi. Traş ettiler, saçımı taradılar. Sürüklercesine, salona götürdüler. Aman Allahım, koca şehirde ne kadar tanıdığım varsa, oraya dolmuştu. Büfe hazırdı. Müzik bangır bangır ortalığı yıkıyordu.

Pastaları, kekleri, soğuk etleri, söğüş tavukları yediler. İçkileri içtiler. Dansedip, tepindiler. Sözün kısası bir güzel eğlendiler. Sonra da, hepsi birer, birer çok yakın doğum günlerini hatırlatıp, çekip gittiler.

Haa, unutmıyayım. Bu güzel parti için teşekkür etmeyi ve yapmış oldukları masrafın pusulasını elime tutuşturmayı da ihmal etmediler tabiî.

İnsan, dost, ahbap denilen yaratıkların mânasını, doğum günlerinde daha iyi anlıyor, bilmem siz nasıl düşünüyorsunuz?..

ALPLÂÇİN

★★★

Çabuk iş dediğin...

İki sigortacı, ayrı olan şirketlerini öğüyorlardı. İçlerinden birisi:

— Kumpanyamızın en büyük özelliği, işleri çabuk yürütmesidir, dedi. Eğer bir müşterimiz bu gece ölecek olsa, karısı, yarın sabah ilk postayla onun hayat sigortasını alır, dedi.

Öteki sigortacı güldü:

— Bu da iş mi birader? Bizim şirket, bir binanın on ikinci katındadır. Ondördüncü katta bulunan ve bize sigortalı olan bir şahsın pencereden düştüğünü farzet. Daha bizim katın hizasından geçerken, hayat sigortası parasını nakit olarak eline tutuştururuz.

– İŞLER YOLUNDA GİTTİ GALİBA, HA?..

Bir meslek ki...

Anne ve baba, yetişme çağında bulunan erkek çocuklarının seçeceği meslek hakkında konuşuyorlardı. Bu konuda fikir sordukları bir ruhiyatçı, onlara şöyle bir akıl öğretti:

— Bir masanın üstüne kudsal kitabı, bütün bir 100 lüğü, bir şişe viski, bir deste boş kâğıt ve futbol topu bırakın. Sonra bir kenara gizlenip seyredin. Oğlunuz içeriye girdiğinde, kendisini yalnız sanmalıdır. Din kitabını alırsa, ruhban sınıfına girecektir. Viski şişesini alıp çıkması, keyfine düşkün, işi gücü önemsemiyen birisi olacağını belirtir. 100 doları alırsa, bankacı olacak demektir. Sadece boş kâğıtları alması, basın hayatına veya edebiyata atılacağını gösterir. Futbol topunu alırsa, bunun mânası meydandadır.

Anne ve baba, onun dediğini yaptılar. Bir kenara çekilip beklediler. Az sonra, oğulları içeriye girdi. Çevresine şöyle bir bakındı. Parayı alıp cebine sokdu. Kudsal kitabı koltuğunun altına kıstırdı. Boş kâğıt destesini, viski şişesini ve futbol topunu da aldı, ıslık çala çala çıkıp gitti.

Anne şaşırmıştı. Kocasına baktı:

— Eee, dedi. Bu durum karşısında ne söyliyebiliriz?

Baba, keyifli keyifli güldü:

— Bunu bilmiyecek ne var? diye karşılık verdi. Politikacı olacak...

Bir düştü, pîr düştü

Yassıada duruşmalarının safahatından öğreniyoruz ki, Celâl Bayar Topkapı olayları sırasında vilâyete gelerek «İnönü'yü öldüremediniz mi?..» diye Aygün'e çıkışmış. Hattâ bu arada tökezlenerek yere düşmüş. Tanıklar «Hem de Celâl Bayar o zaman iki defa düştü, fakat kaldırdılar.» diyorlar. Celâl Bayar ise: «Hayır efendim, bir defa düştüm...» diyor.

Nasılsa adamın kırk yılın başı doğru söyleyeceği tuttu, onu da kursağında bırakmayın.

Evet... Celâl Bayar bir defa düştü ama, pîr düştü. O da 27 Mayıs gecesi...

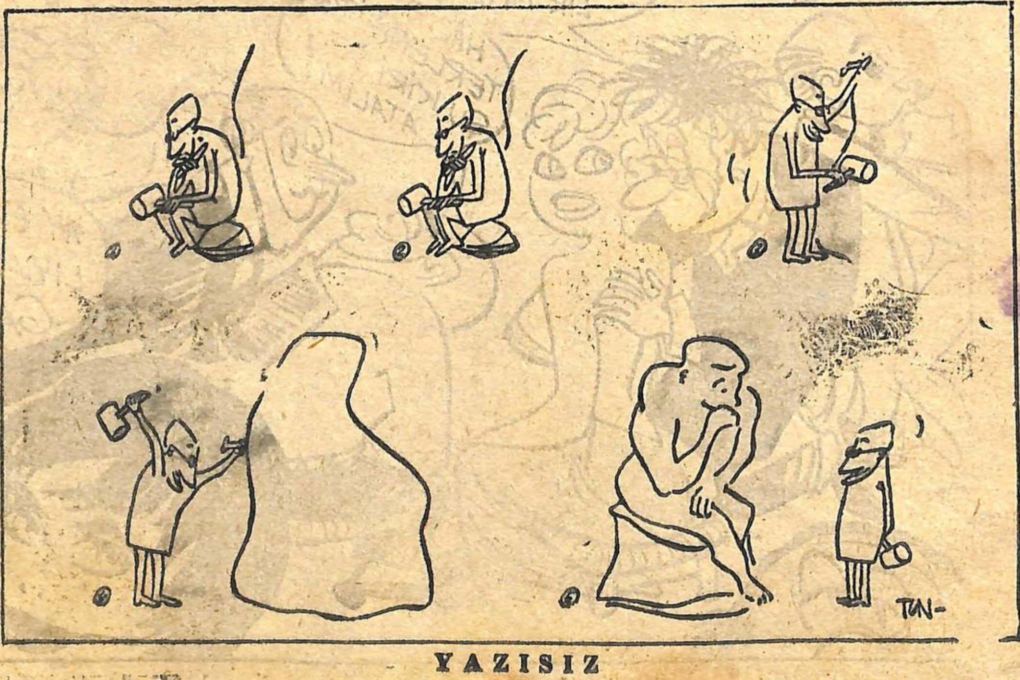

YAZISIZ

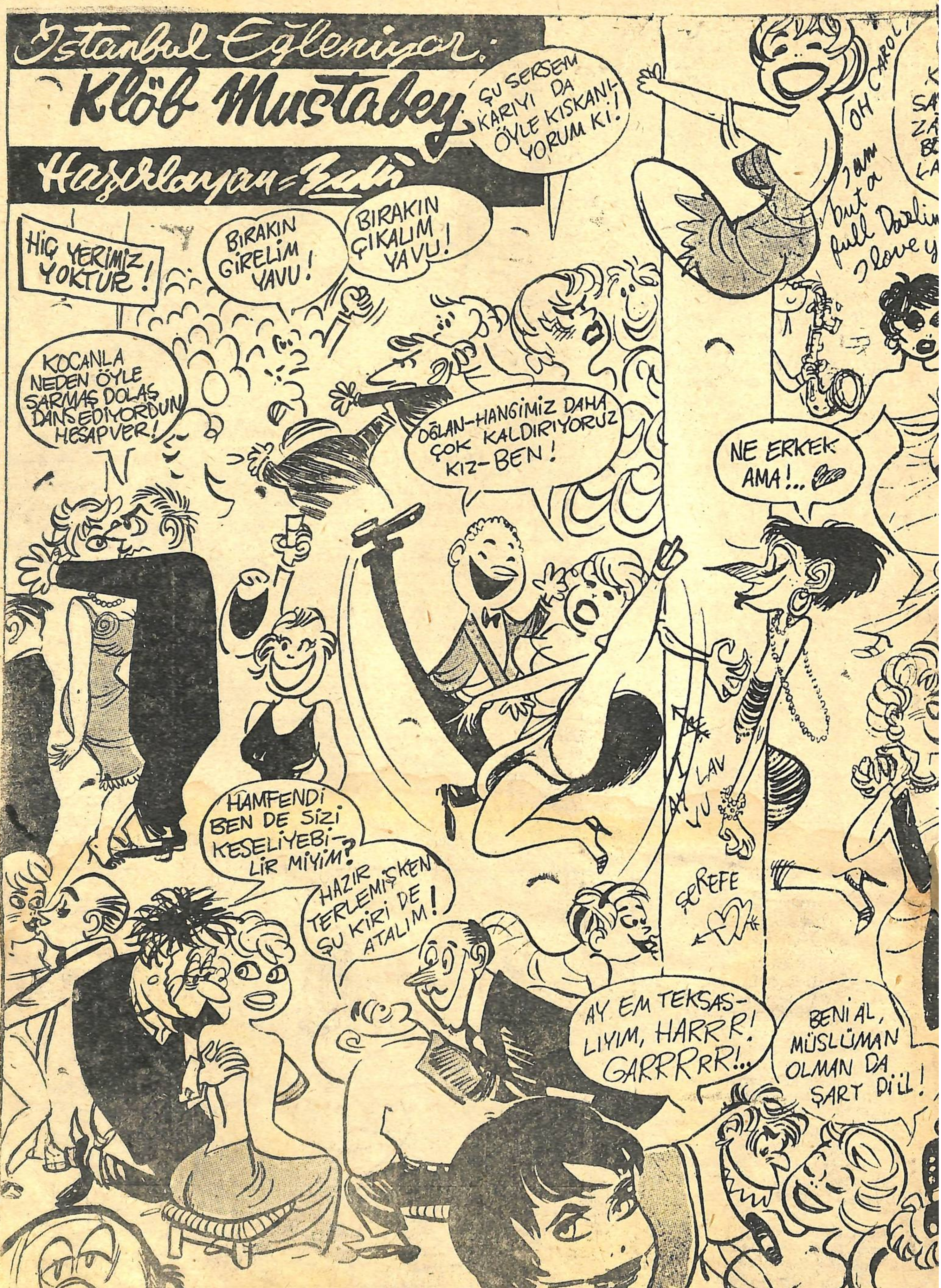
İstanbul Eğleniyor:
Klöb Mustabey
Hazırlayan = Bedri
ŞU SERSEMİ KARIYI DA ÖYLE KISKANIYORUM Kİ!
HİÇ YERİMİZ YOKTUR!
BIRAKIN GİRELİM YAVU!
BIRAKIN ÇIKALIM YAVU!
OH CAROL!
I am but a full Darlin I love y
KOCANLA NEDEN ÖYLE SARMAŞ DOLAŞ DANS EDİYORDUN HESAP VER!
OĞLAN-HANGİMİZ DAHA ÇOK KALDIRIYORUZ KIZ-BEN!
NE ERKEK AMA!...
HAMFENDİ BEN DE SİZİ KESELİYEBİLİR MİYİM?
HAZIR TERLEMİŞKEN ŞU KİRİ DE ATALIM!
LAV JU
ŞEREFE
AY EM TEKSASLIYIM, HARRR! GARRRRR!..
BENİ AL, MÜSLÜMAN OLMAN DA ŞART DİLL!

OOO!.. İŞTE MEŞHUUR
UNDURACI ZİNNUR BEYLE,
YIN ZAHİRECİLERİMİZDEN
HİR BEY DE BURADA!
ŞİKTAŞI YENERİZ DİYOR-
R NAH YENERLER!..
KAH-KAH!..
FAZLA KAÇIRDIM GALİBA, BAŞIMDA Bİ AĞIRLIK VAR!
KARIYA BAK, MODAYA DAYANAMAMIŞ, KENDİNİ ASMIŞ!
HALA TAKİP EDECEK MİSİNİZ?
YÜRÜYELİM BEYLER!
BU ZİBİDİ MEMURU KİM SOKTU BURAYA?
HEPSİNİ YATIRDIM! İŞTE BEN BÖYLE İÇERİM!
-SİZİ BİR YERDEN GÖZÜM ISIRIYOR... -KOCANIM!
HERKESE BENDEN VİSKİ!
İN ULAN ORDAN!.. YARIN GENE MERDİVENDEN DÜŞTÜM DİYE NUMARA YAPACAKSIN!
ŞU YAPRAĞI AL DA DONUNU DA VER BABALIK!..
NE SOĞUK YER!..
EVLAT, AL ŞU 50 LİĞİ DE BİZİM KARIYI DANSA KALDIR!

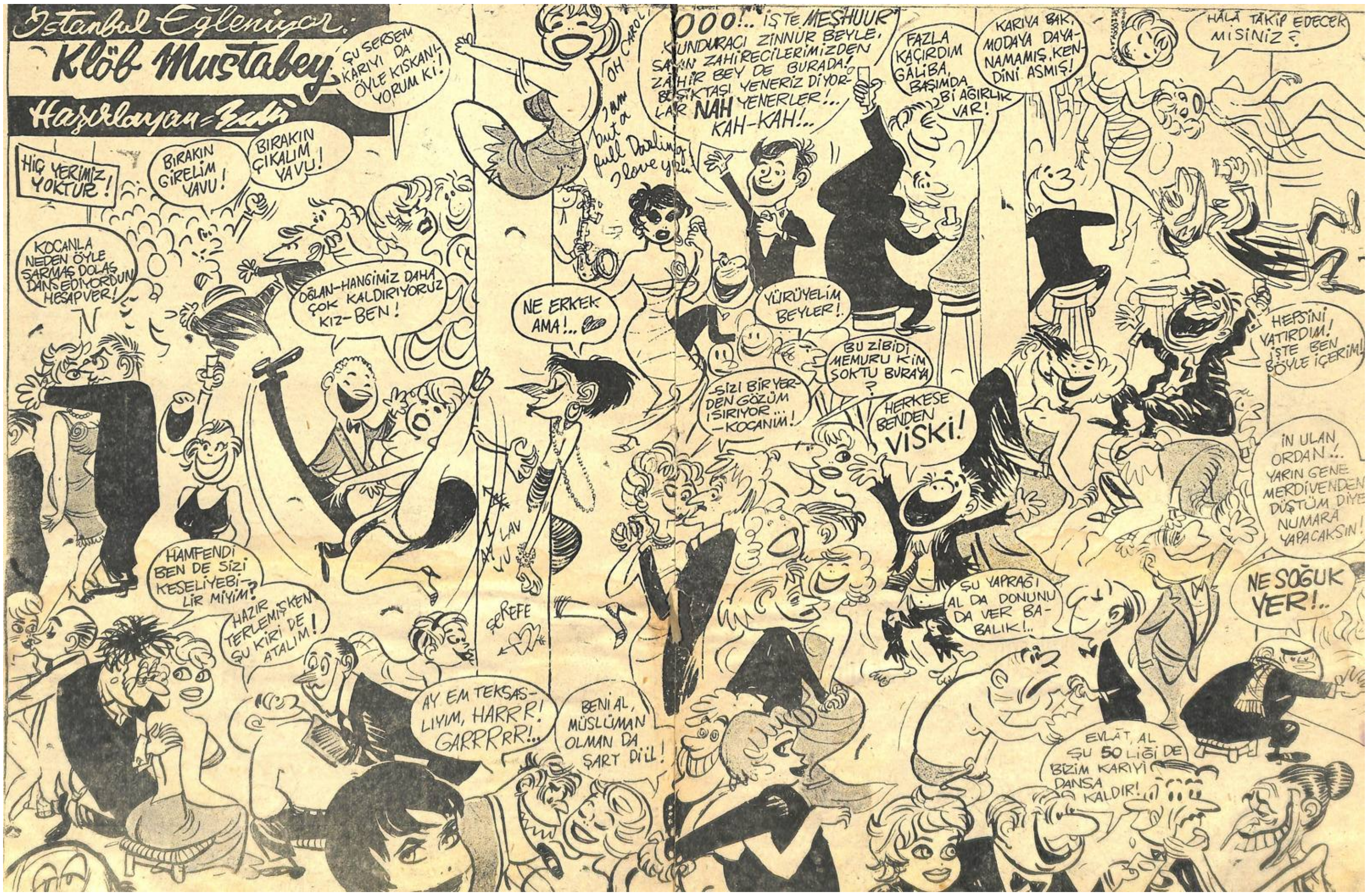
İstanbul Eğleniyor:
Klöb Mustabey
Hazırlayan=
ŞU SERSEM KARIYI DA ÖYLE KISKANIYORUM Kİ!
HİÇ YERİMİZ YOKTUR!
BIRAKIN GİRELİM YAVU!
BIRAKIN ÇIKALIM YAVU!
KOCANLA NEDEN ÖYLE SARMAŞ DOLAŞ DANS EDİYORDUN HESAP VER!
OĞLAN—HANGİMİZ DAHA ÇOK KALDIRIYORUZ KIZ—BEN!
OH CAROL!
I am but a full Darling! I love you
NE ERKEK AMA!..
LAV YU
ŞEREFE
OOO!.. İŞTE MEŞHUUR KUNDURACI ZİNNUR BEYLE, SAYIN ZAHİRECİLERİMİZDEN ZAHİR BEY DE BURADA! BEŞİKTAŞI YENERİZ DİYORLAR NAH YENERLER!.. KAH-KAH!..
FAZLA KAÇIRDIM GALİBA, BAŞIMDA Bİ AĞIRLIK VAR!
KARIYA BAK, MODAYA DAYANAMAMIŞ, KENDİNİ ASMIŞ!
HÂLÂ TAKİP EDECEK MİSİNİZ?
YÜRÜYELİM BEYLER!
BU ZİBİDİ MEMURU KİM SOKTU BURAYA?
—SİZİ BİR YERDEN GÖZÜM ISIRIYOR... —KOCANIM!
HERKESE BENDEN VİSKİ!
HEPSİNİ YATIRDIM! İŞTE BEN BÖYLE İÇERİM!
İN ULAN ORDAN!.. YARIN GENE MERDİVENDEN DÜŞTÜM DİYE NUMARA YAPACAKSIN!
HAMFENDİ BEN DE SİZİ KESELİYEBİLİR MİYİM?
HAZIR TERLEMİŞKEN ŞU KİRİ DE ATALIM!
AY EM TEKSASLIYIM, HARRR! GARRRRR!..
BENİ AL, MÜSLÜMAN OLMAN DA ŞART DİLL!
ŞU YAPRAĞI AL DA DONUNU DA VER BABALIK!..
NE SOĞUK YER!..
EVLÂT, AL ŞU 50 LİĞİ DE BİZİM KARIYI DANSA KALDIR!

BIR RÖPORTAJ

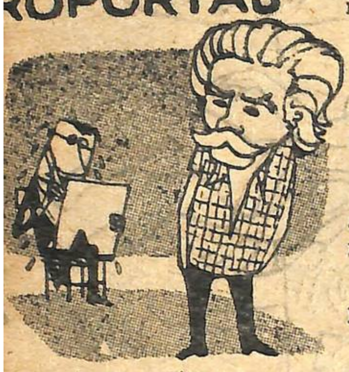

mark twain

Hareketleri kıvrak, çevik, gö-
nüşü sinirli genç, gösterdiğim
kemleye oturdu. (Günlük Yıl -
rım) gazetesinin muhabiri ol-
ığunu söyledi.

— Rahatsız etmiyorsam, bir
portaj yapmak için geldim, di-
e ekledi.

— Ne yapmak için geldiniz?

— Bir röportaj yapmağa.

— Ya? Mükemmel... Alâ...
ımm...

Kafamın içi karışıktı. Zihnimi
oparlıyamıyordum. Gene de,
itaplığıma doğru yürüdüm. Bir
aç dakikalık araştırma sonun-
a, delikanlıya başvurmak zo-
unda kalmıştım.

— Lütfen heceler misiniz?

- Anlıyamadım.

— Röportaj kelimesini hece-
er misiniz dedim.

— Allah Allah... Peki ne ola-
ak?..

— Bir şey olacak değil. Mânasını öğrenmek istiyorum da...

— Doğrusu hayret. Eğer arzu ediyorsanız, bu kelimenin mânasını izah edebilirim.

— Eh, o kadarı da bana yeter. Çok teşekkür ederim.

— Rö, rö... por, por... Röpor...

— Vay canına... Demek R harfiyle heceliyorsunuz?

— Gayet tabiî.

—Bu yüzden bulamadım, desenize. Aradım, taradım, bulamadım.

— İyi ama, hangi harfle başladığını sanıyordunuz?

— İşin aslını isterseniz bilmiyorum. Benim sözlüğüm esaslıdır. Söylediğiniz şeyi resimli sayfalarda bulurum diye, onları da karıştırdım. Eski bir baskı olduğu için belki àlmamışlar..

— Yanılıyorsunuz bayım. En son baskılarda dahi, bu kelimenin resmini bulamazsınız. Bir şey söyliyeceğim ama, gücenmeyin. Sizi kırmak niyetinde değilim. Doğrusu, düşündüğüm kadar zeki sayılmazsınız.

— Aldırmayın canım. Bunu daha önce söyliyenler de oldu. Üstelik bana hoş görünmekten çıkarı olmıyan kimseler söylediler. Bu bakımdan çok ilgi çekici bir kişiyimdir. Sizi temin ederim ki doğru... Hemen herkes, bundan hayranlıkla bahseder.

— Size inanıyorum. Biz konumuza dönelim. Şu ara, tanınmış kimselerle röportaj yapmanın moda olduğunu duymuşsunuzdur?

— Öyle mi? Bunu bilmiyordum. İlgi çekici bir şey olduğu muhakak. Bu işi neyle yapıyorsunuz?

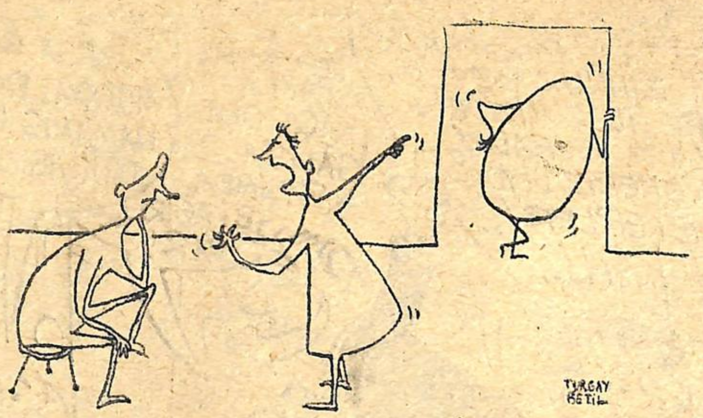

— YUMURTA KAPIYA GELDİ, SEN HALA KARAR VEREMEDİN YAHU!..

— E, pes doğrusu... Hani bazen sopayla yapılsa hiç de fena olmıyacak. Genel olarak, röportajı yapan sual sorar, karşısındaki de cevap verir. Şimdi moda bu... Genel ve özel hayatınızın önemli noktalarını aydınlatmak için önceden hazırlanmış bazı sualler sorabilir miyim?..

— Sorun tabiî. Memnuniyetle.. Gerçi hafızam çok zayıftır. Yani düzensizdir demek istiyorum. Bazen dörtnala gider, bazen de yerinde çakılıp kalır. Çok sıkıcı bir şey bu, bilemezsiniz.

— Bunun zararı yok. Biraz gayret gösterirsiniz, olur biter.

— Elimden geleni esirgemiyeceğim.

— Teşekkür ederim. Başlıyorum. Hazır mısınız?

— Hazırım.

— Yaşınız?

— Bu önümüzdeki Haziranda ondokuz yaşına gireceğim.

— Yapmayın, sizi otuzbeş, otuzaltı yaşında tahmin ediyordum. Doğum yeriniz?

— Misuri'de doğdum.

— Yazı yazmağa ne zaman başladınız?

— 1836 yılında.

— İyi ama, hani ondokuz yaşındaydınız?

— Garip bir şey değil mi?

— Çok garip. Tanıdığınız kimseler arasında, size en ilgi çekici gelen şahıs kimdir?

— Aron Burr...

— Allah Allah... Ondokuz yaşında olduğunuza göre, onu tanımanız imkânsız.

— Doğrusu bu güzel işte. Benimle ilgili bir şeyi benden iyi biliyorsunuz da, niçin karşıma geçip sualler soruyorsunuz?

— Bildiğimden değil efendim, hani fikrimi açıkladım. Aron Burr'la nasıl tanıştınız?

— Bir gün tesadüfen bir şahsın cenaze töreninde bulundum. Benden, daha az gürültü etmemi istedi.

— Hımm... Cenaze töreni onunsa, ölmüştür. Bu durumda da, gürültü edip etmemeniz, onun bakımından hiç fark etmez ki.

— Ben de böyle düşünmüştüm. Fakat onun tuhaf halleri vardır. Bu yüzden, meselenin üzerinde durmadım.

— Hem öldüğünü söylüyorsunuz, hem de sizinle konuştuğunu.

— Ölmüştü demedim ki...

— Şu halde işin aslı ne? Ölmüş müydü, ölmemiş miydi?

— Ölmüştü diyenler de var, bunun aksini söyliyenler de...

— Peki sizin fikriniz nedir?

— Ne fikrim olacak? Gömülen ben değildim ya?

— Hay Allah... Neyse, bunu da geçelim. Zor bir konuya çattık. Size bir başka sual sorayım. Doğum tarihiniz ne?

— 31 Ekim 1693, Pazartesi.

— İşte bu imkânsız. O zaman, yükseksen yaşında olmanız gerekir. Bunu nasıl izah edersiniz?

— İzah ettiğim falân yok.

— Az önce, ondokuz yaşında olduğunuzu söylemiştiniz. Şimdi de yükseksen yaşında olduğunuzu söylüyorsunuz. Buradaki tezat meydanda.

— Demek, siz de bu tezadın farkına vardınız? Ben de sık sık aynı şeyi düşünürüm. Gene de bir türlü çözemem. Maşallah, siz çarçabuk farkettiniz...

— İltifatınıza teşekkür ederim. Erkek veya kızkardeşleri niz var mı?

— Durun bakayım... Hımm... Zannedersem var. Fakat pek iyi hatırlamıyorum.

— Ömrümde bu kadar garip bir söz işitmedim.

— Bunu da nerden çıkardınız?

— Eh, başka türlü bir şey söylenebilir mi? Şu duvarda asılı resim kimin? Sizin erkek kardeşinizin resmi değil mi?..

— Haa, öyle ya. Evet, evet... İyi ki hatırlattınız. Sahiden de erkek kardeşimin resmi. İsmi William Bill'di. Zavallı Bill...

— Zavallı mı? Yoksa öldü mü?

— Evet. Daha doğrusu öldüğünü tahmin ediyorum. İşin aslı bir türlü anlaşılamadı. Çözülmez bir sırdır bu...

— Vah vah... acıklı bir şey desenize. Demek kayboldu?

— Hem de garip bir şekilde. Onu gömdük.

— Nasıl? Öldüğüne iyice emin olmadan gömdünüz ha?

— Yok canım. İyice ölmüştü.

— Gene anlıyamadım. Gömdüğünüze, onun da adamakıllı öldüğüne göre, öldüğünden emin olmanız gerekir?

— Biz sadece öldüğünü tahmin ediyorduk.

— Şimdi anladım. Sonra tekrar dirildi demek? Şu halde bunun neresi sır?

— Bakın anlatayım. Biz ikizdik. Onbeş günlükken, banyoda bizi karıştırmışlar. Hangimizin hangimiz olduğunu bilememişler. Kimin boğulduğu bilinmiyor. Bazıları, boğulan Bill'di diyorlar. Bazı kimseler de, boğulanın ben olduğumu tahmin ediyorlar.

— Garip şey. Peki sizin fikriniz nedir?

— İşin kötüsü ben de bilmiyorum. Meselenin aslını bilmek için hiçbir şeyi esirgemezdim. Bu sır, hayatımı gölgeleyen karanlık bir buluttan farksız... Fakat şimdi size bir sır söyliyeceğim. Kimseye açmadığım bir sır... İkimizden birisinin sol elinin üstünde bir ben vardı. O «ben» li çocuk bendim. Boğulan çocuk da, «ben» li olan...

— Peki ama, bunun sır olacak bir tarafı yok ki.

— Bunu anlıyamıyorsunuz. Boğulan çocuğun yerine bir başkasını gömen insanların ne kadar sersem olduklarını düşünsenize. Bunu başkalarına açmayın sakın. Hele aileme mensup kimselere. Zaten yeteri kadar dertliler.

— Eh, şimdilik yeter derecede bilgi edindim. Girdiğiniz zahmetten dolayı sağ olun, var olun. Aron Burr hakkındaki anlattıklarınız, bana çok ilgi çekici geldi. Onu, ilgi ve dikkat çeken bir şahıs saymanız ne yüzdendir, söyler misiniz?..

— Önemli bir şey değil. Elli kişiden bir kişi dahi farkına varmamıştır. Tören bitip de, tabut yerine yerleştirilmeden önce, cesat yerinden doğruldu, çevreyi şöyle bir gözden geçirmekle memnun olacağını söyledi. Yerinden kalktı, arabacının yanına geçip oturdu.

Bunun üzerine, delikanlı beni şöyle bir selâmladı. Veda için birkaç kelime mırıldanıp çıktı, gitti. Doğrusu kendisinden hoşlanmıştım. Gidişine pek üzüldüm...

Berberde gibi:

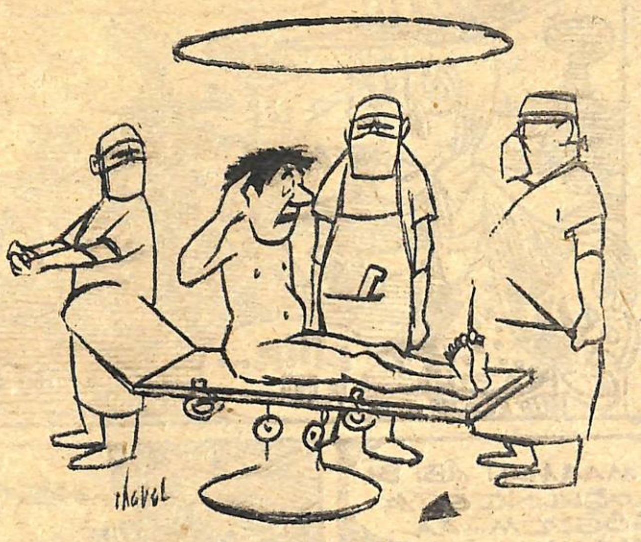

— YALNIZ SAÇ!..

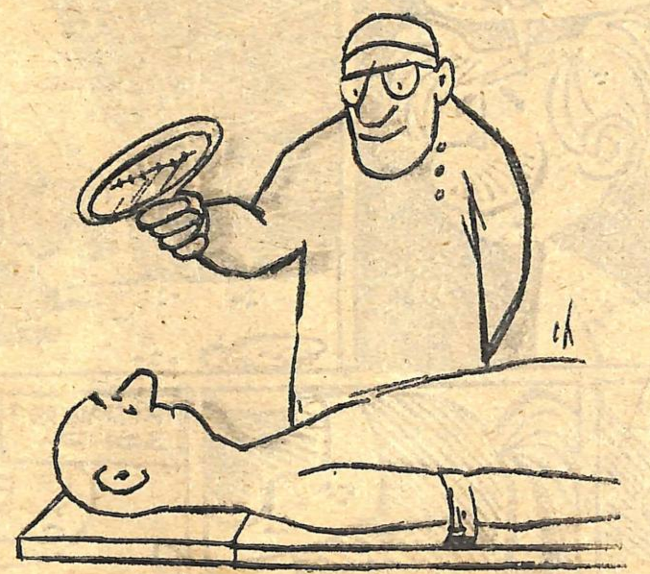

YAZISIZ

seçme saçmalar

★ Yeni yılınız kutlu olsun.

Suavi Süalp

★ Kaynanam nasıl kudurdu.

Köpek ısırmıştır

★ İçmeden önce iyice çalkalayınız.

Dansöz Mediha

★ Orası neresi?

Orası

★ İnsanın herşeyi açık olmalı

12-16 arası açıktır

★ Tez halvet ola.

Hamamcı Hasan

★ Yıldızınız diyor ki.

Sofia Loren

★ Gizli pençe yapılır.

Haber verirsem görürsün

★ Bu senin söylediğin de lâf mı.

Dil kurumu

★ Kaş yaparken göz çıkarma.

Rimel

Aklın böylesi...

Ev sahibesi, köpeğinin akıllılığından bahsediyordu:

— Geçen ay eski evimiz yandığında, hepimiz sağ salim kendimizi dışarıya attık, dedi. Yalnız, Bobi alevlerin içine dönmekte israr etti. Neden sonra yanımıza geldiğinde, ağzında ne taşıyordu dersiniz?

Dinleyenler, merakla:

— Ne taşıyordu? diye sordular.

— Islak bir havluya sarılı yangın sigortası poliçemizi...

Ev sahibinin yavuzu

Hırsızı suçüstü yakalıyan ev sahibi, elindeki tabancayı onun suratına doğru uzatarak:

— Hadi bakalım, dedi. Sırtındaki çuvala yüklediğin eşyaların hepsini boşalt şuraya...

Hırsız, acıklı bir ifadeyle:

—İnsaf edin bayım, diye karşılık verdi. Bu eşyaların bir kısmı da, bitişik eve ait. Herhalde bana da biraz mal bırakırsınız?

İşin aslı...

Delikanlı, evlenme teklifini kabul eden genç kıza:

— Aman Allahım, dedi. Senin gibi muhteşem bir şarkıcı, benim ayarımda bir erkeğin eşi olmayı kabul etsin... Bu saadete inanamıyorum.

Kız gülümsedi:

— Aldırma canım, sen gündüzleri çalışıyorsun, ben geceleri. Nasıl olsa, suratını görecek değilim.

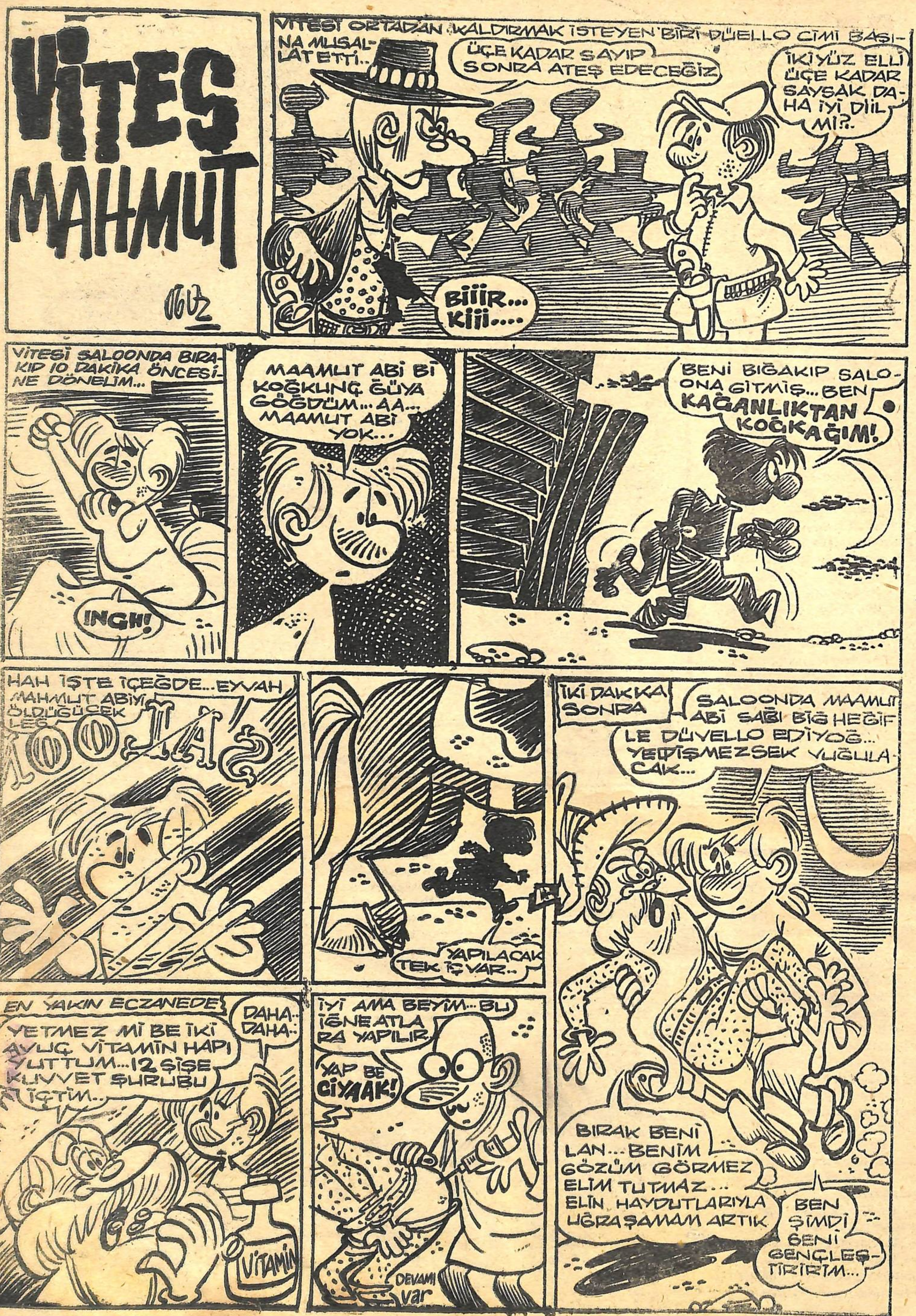

VİTES MAHMUT
OĞUZ
VİTESİ ORTADAN KALDIRMAK İSTEYEN BİRİ DÜELLO CİMİ BAŞINA MUSALLAT ETTİ..
ÜÇE KADAR SAYIP SONRA ATEŞ EDECEĞİZ
İKİ YÜZ ELLİ ÜÇE KADAR SAYSAK DAHA İYİ DİİL Mİ?..
BİİİR... Kİİİ....
VİTESİ SALOONDA BIRAKIP 10 DAKİKA ÖNCESİNE DÖNELİM...
İNGH!
MAAMUT ABİ Bİ KOĞKUNÇ ĞÜYA GÖĞDÜM... AA... MAAMUT ABİ YOK...
BENİ BIĞAKIP SALOONA GİTMİŞ... BEN KAĞANLIKTAN KOĞKAĞIM!
HAH İŞTE İÇEĞDE... EYVAH MAHMUT ABİYİ ÖLDÜĞÜCEK LEĞ..
100 LA Ş
YAPILACAK TEK İŞ VAR..
İKİ DAKKA SONRA
SALOONDA MAAMUT ABİ SABİ BİĞ HEĞİFLE DÜVELLO EDİYOĞ... YETİŞMEZSEK VUĞULACAK...
EN YAKIN ECZANEDE
YETMEZ Mİ BE İKİ AVUÇ VİTAMİN HAPI YUTTUM...12 ŞİŞE KUVVET ŞURUBU İÇTİM..
DAHA.. DAHA..
VİTAMİN
İYİ AMA BEYİM... BU İĞNE ATLARA YAPILIR.
YAP BE CİYAAK!
DEVAMI VAR
BIRAK BENİ LAN... BENİM GÖZÜM GÖRMEZ ELİM TUTMAZ... ELİN HAYDUTLARIYLA UĞRAŞAMAM ARTIK
BEN ŞİMDİ SENİ GENÇLEŞTİRİRİM...

SAYGI DEGERLİK!

— Menderes nerede?..
— Yassıada'da..
— Ne yapıyor orada?..
— Hesap veriyor..
— Neyin hesabını?..
— Hangi birini sayayım...
—Say bir kaçını..
— Yobaz beslemenin..
— Başka?..
— Gözüne kestirdiği yeri yıkmanın hesabını..
— Başka?..
— Kendisini övmiyeni hapsettirmenin hesabını..
— Başka?..
— Hak - hukuk tanımamanın..
— Başka?..
— Muhalefeti yok etmeyi istemenin.
— Daha başka?..
— Millet parasını çâr - çur etmenin hesabını...
— Daha?..
— Aile şerefini saymamanın...
— Daha?..
— Daha ne olacak... Üniversiteyi bile tahkirinin hesaplarını veriyor işte...
— Dur.
— Durdum...
— Bir üniversite ordinaryüs profesörü galiba senin fikrinde değil...
— Neymiş o ordinaryüsün fikri?..
— Önce şu ordinaryüs neymiş, söyler misin?..
— Ordinaryüs... Ordinerden gelse...
— Gelse?..
— Alelâde, yâni bas - bayağı demek olur.

— Bas - bayağı profesör olur mu?..
— Buradaki ordinaryüs resmî demek olacak...
— Profesör dediğin zaten resmî değil mi?..
— Bizde profesörlük de çeşitli kılıklara sokuldu..
— Ne gibi?..
— Meselâ dans profesörü...
— O başka.
— Futbol ordinaryüsü...
— Geç bunları!.. Profesörlük aslında resmî bir iş değil mi?..
— Ordinaryüs olunca daha da resmileşiyor demektir.
— Öyleyse ordinaryüs öğretmen de olabilir.
— Olmasına olur ya, olmaz.
— Neden olmaz?..
— Bu kelimede bir ululuk var!..
— Aslında öyle değil dedim..
— Biz her şeyi bir ululaştırırız; neyse, sen bir ordinaryüsten söz açtıydın... neydi o?..
— Ha, evet, bir ordinaryüs profesör kalkmış, Menderes için ne demiş biliyor musun?..

— Ne demiş?..
— «Sayın» deyip duruyormuş...
— Sende sayarsın!..
— Kimi, Menderesi mi?..
— Benim deminden beri saydığım meziyetlerini sayarsın...
— Peki, «sayın» kime derler?..
—Saygı değer olana.
— Kim saygıya değer?..
— Adam.
— Her adam saygıya değer mi?..
— Adamsa değer.
— Kişi nasıl adam olur?..
— Ağır çekerse olur.
— Nasıl ağır çeker?..
— Yalnız kendi kendisini taşıyorsa iki dirhem bir çekirdektir.
— Dirhemi anladık, çekirdek ne?..
— Dirhem hafiflik, çekirdek horluk..
— Horluk da ne?..
— Makbul olmayan...
— Kendi vücudunu taşıyanlar makbul olmazlar mı?..
— Adam salt vücut taşımaz.
— Ya ne taşır?
— Kâlb taşır.
— Kâlb neye yarar?..
— Başkalarını sevmeğe...
— Herkesin kâlbi yok mu?..
— Kiminin kâlbi çimentolaşmıştır.
— Kiminin?..
— Fesat yuvası olmuştur.
— Kiminin?..
— Kin deposu..
— Kiminin?..
— Hesap makinesi..
— Peki, adam dediğin daha neler taşır?
— Vicdan taşır.
— O neye yarar?..
— Cenâzeye gitmeğe...
— O da ne demek?..
— Kişi ziyafete giderse...
— Giderse?..
— Kendi safasına gitmiş olur, amma...
— Amma?..
— Cenâzeye giderse...
— Giderse?..
— Başkalarının cefasına gitmiş olur.
— Ya adam salt kendi yükünü taşımakta diretirse?..
— Bu herif bir kişiciktir.
— Ailesinin yükünü taşırsa?..
— İyi bir kişi olur.
— Mahalle muhtarı ise?..
— Daha iyi bir kişi...
— Memursa?..
— Fert olur.
— Âmirse?..
— İyi fert..
— Müdür, genel müdür falân?..
— İş değişir...
— Neden?..
— Yük ağırlaşıyor demektir.

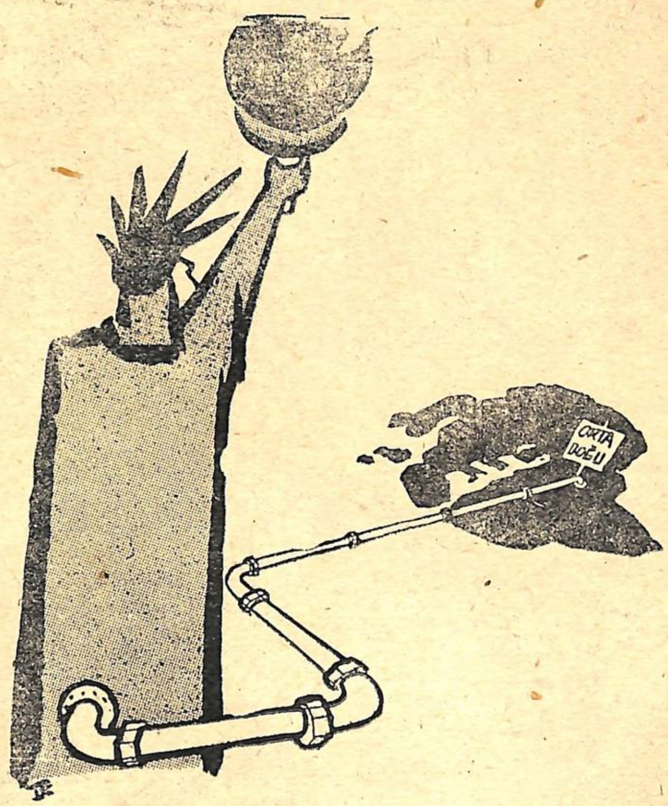

PETROL LAMBASI

— Ağırlaşırsa?..
— Şahsiyet olur.
— Demek fert ile şahsiyeti ayıran bir şey var.
— Var...
— Nedir o?..
— Ağırlık.
— «Ağır adam» dedikleri bu mu?..
— Böylelerine eskiden «okka gibi» derlerdi.
— Okka ne demek?..
— 400 dirhem demek.
— Dirhem?..
— Gramın fazlası...
— Sen adamı tarif etmiyor, tartıyorsun!..
— Gövdesini değil, içini tartıyorum.
— Ciğeri beş para etmez dedikleri tarafını mı?..
— Ziyafetle cenâze misâlini verdik a!..
— Bir cenâzedir tutturdun; ölüye gideceğime, elbet ziyafete giderim...
— Küçülürsün..
— Küçüleyim...
— Adam olamazsın.
—Olmayayım...
— Sözün geçmez..
— Geçmesin...
— Kenara itilirsin...
— İtemezler.
— İterler.
— Güçlüyüm...
— Ziyafetçi vücutlar güçlü olur, ama çabuk yıkılır...
— Nasıl yıkılırmış?..
— Başkalarını sevmediğin için...
— Nerede ise, beni dövdüreceksin, oysa ben sana ne sordum sen neler söylüyorsun?..
— Ne sordun?..
— Bir Ordinaryüs, Menderese «sayın» diyormuş..
— Diyemez.
— Derse...
— Bir çıkarı var demektir...
— Varsa?..
— Çıkar yol değildir.

FAHRİ ALEV

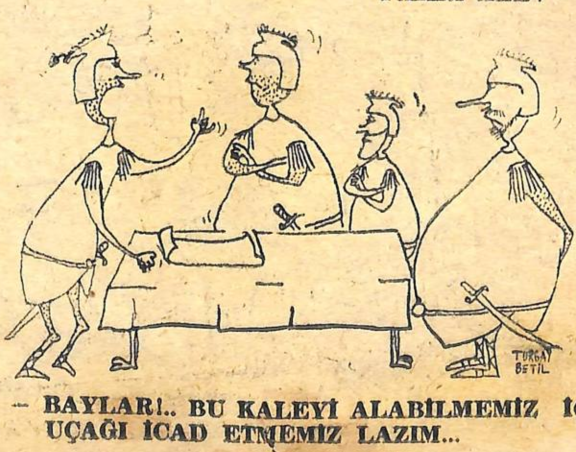

— BAYLAR!.. BU KALEYİ ALABİLMEMİZ İÇİN UÇAĞI İCAD ETMEMİZ LAZIM...

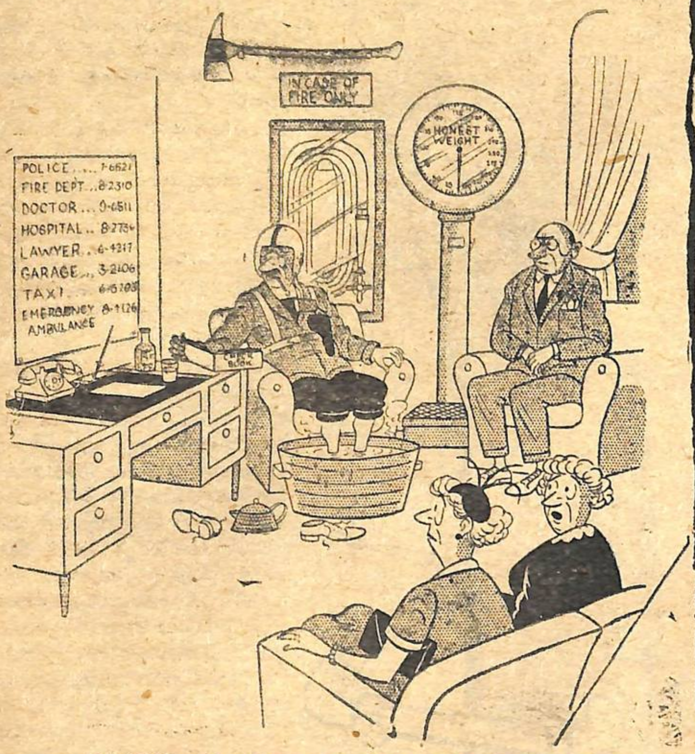

KARISI— HARRY DOĞUŞTAN KUŞKULUDUR.

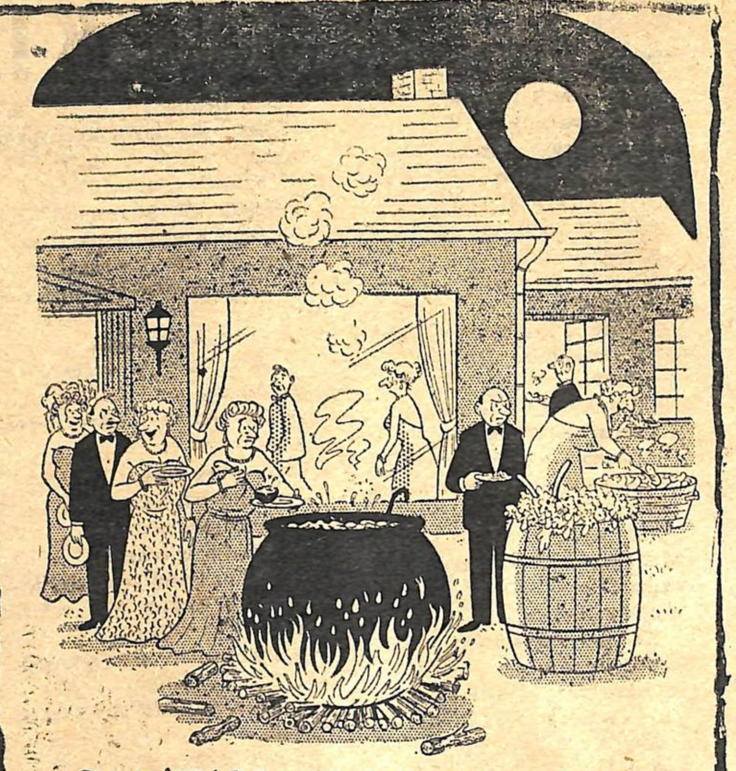

— ŞU ALICE DE HER ZAMAN GAYET ORİJİNAL PARTİLER VERİR.

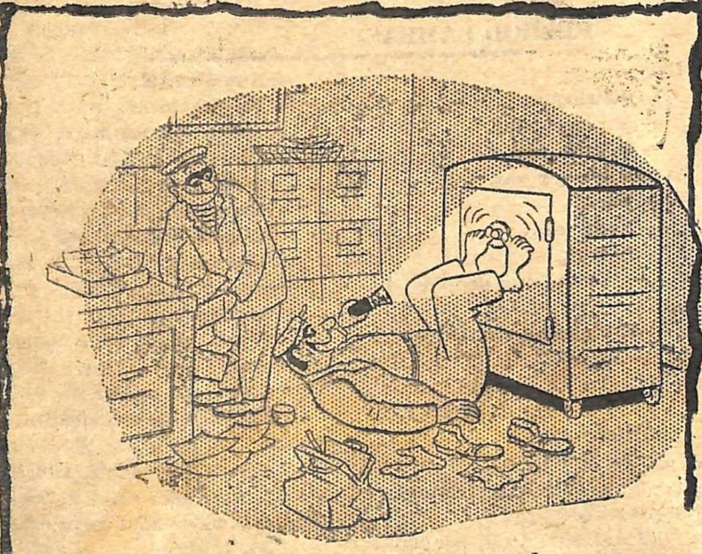

— BU İŞ, PARMAK İZİ UZMANLARINI DELİRTECEK.

KADIN — RADYOYA GÖRE DÜN GECE ŞİDDETLİ BİR FIRTINA OLMUŞ.

— SİZLER PARADAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMEZ MİSİNİZ?

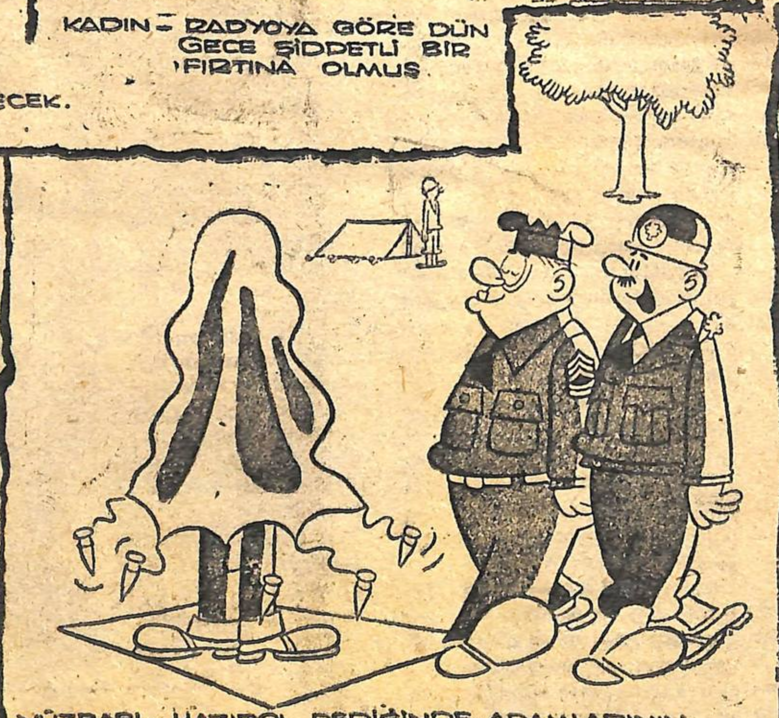

YÜZBAŞI — HAZIROL DEDİĞİNDE, ADAMLARININ DAVRANIŞI ÇOK TAKDİRE DEĞER ÇAVUŞ

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

— 8 —

BAYAN N. F. NİN HİKÂYESİ

Balık etinde, duru ak tenli, al yanaklı, kızıl saçlı, ancak otuzunda gösteren bir kadın gülerek Muzaffer'e koştu. Açık kırmızı dudak boyası, bembeyaz dişlerini daha da parlak gösteriyordu.

Kadın cilveler dökerek koşup geldi. İki eliyle, Muzaffer'in dirseklerinden tuttu.

— Nasılsın canım?

Şaşıran Muzaffer, güzel kadının bu içtenliği karşısında «Affedersiniz, sizi hatırlıyamadım» diyemedi. Ama şimdi birdenbire hatırlıyamadığı bir yerden ve bir zamandan tanışmış da olamazlardı. Delikanlı, akrabalarının, bir de uzaktan görüp de hiç birisiyle tanışıp konuşmadığı üniversitedeki kızlardan başka bir kadın bilmiyordu. Yüzüne utangaç bir gülümseyiş yayıldı.

— Teşekkür ederim.

Muzaffer'in sıkıntısı uzun sürmedi. Çünkü kadın, deminki özdenliğini bırakıp, resmileşen bir sesle,

— Beni tanımadınız galiba?..

Muzaffer «tanımadım» da diyemiyordu. Bir şey söyleyebilmek için anlamsız fısıltılar çıkararak dudaklarını dişlerinin arasında kemirdi, durdu.

—Adımı duymuşsunuzdur. Yâni gazetelerde okumuş olmalısınız. Bugün yine bir - iki gazetenin sosyete sütununda benden bahsediliyordu. Bu gazetecilerin hiç işi yok mu kuzum? Arada sırada birinci sayfadan da adımı yazarlar. Tabiî bir vaka olunca... Adım Neriman Fırtına...

Muzaffer gazetelerde böyle bir kadın adını okumuş olduğunu hatırlıyamadı. Bayan Neriman Fırtına, onun yüzündeki bu anlamsız arayışı sezip,

— Gazeteler adımı tam yazmazlar, ismimin baş harflerini yazarlar: Yüksek Sosyeteden ve şehrimizin tanınmış fabrikatörlerinden Bayan Ne. Fe... Benim adım «Ne. Fe» diye gazetelerde geçer.

Tuhaf şey, bu «Ne. Fe.» Muzaffer'e hiç de yabancı gelmiyordu. Hani gazetelerde sık sık reklâm edilen bir marka adı var - dır. İnsan o reklâmları şöyle bir göz ucuyla görür, geçer de neyin, hangi malın adı olduğunu kesin bilemez. Arada bir reklâm edilen o markayı duyunca, bunun bir otomobil markası mı, bir diş macunu adı mı, yoksa bir yeni radyo ismi mi olduğunu kestiremez. Neriman Fırtına adı kendisine yabancı gelen Muzaffer, «Ne. Fe.» markasını hatırlıyacak gibiydi. Gazetelerde sık sık görüp de dikkat etmediği, ilgilenmediği bir mal reklâmına benziyordu. Bu «Ne. Fe.» markasına gazetelerde çok rastlamıştı. Ama bir rui adı mı, bir konserve, ya da piyasaya yeni sürülen bir tıraş bıçağı markası mı olduğunu bir türlü kestiremiyordu.

Neriman Fırtına,

— Hiç bu geceki kadar kendimi yalnız hissetmedim, dedi, demindenberi dikkat ediyorum, siz de yalnızsınız.

Muzaffer suçluymuş da suçu yüzüne vurulmuş gibi kızardı. Kadın, yıllardır tanıştığı biriymiş gibi Muzaffer'in koluna girdi. Kendisinin, koluna giren kadının isteğine bırakan Muzaffer, onun yumuşaklığı karşısında şaşırdı. Kadın yumuşacıktı; öyle ki, Muzaffer sağ dirseğinin koluna giren kadının içine gömüleceğini sanıyordu. Kadının ılık bir köpük gibi yumuşak bir vücudu vardı; dokunulan her yerinde hiç bir sertlik belli olmuyordu.

Kadının ayaklarına uyarak merdivenleri indiler, pavyona girdiler.

— Burası nasıl?

Loşça bir locayı gösteriyordu. Muzaffer,

— Çok güzel, dedi.

Kafesli bölmeyle ayrılmış locaya girdiler. Kafes çıtalarının arasından yapma sarmaşık dalları, yaprakları dolanmıştı. Masanın üstündeki kırmızı lâmbanın düğmesine bastı. Bu kırmızı ışıkta kadının duru beyaz, ışıl tılı teni belli belirsiz, pembe yaldızlandı; çıplak sırtı, göğsü, kolları, omuz başları... Kadın garsona, cin - soda söylemişti.

Muzaffer'in kulağının dibinde mırıl mırıl anlatıyordu. Muzaffer gazetelerin onun için yazdıklarının hiç birine inanmamalıydı. Her ne kadar gizli çalışan bir evde basılanlar arasına onun adı da karışmışsa da, işin doğrusu gazetelerin yazdığı gibi değildi.

Günlerden birgün birkaç İstanbul gazetesi, gizli çalışan bir evin ahlâk zabıtası tarafından basıldığını, uygunsuz vaziyette yakalanan çiftler arasında yüksek sosyeteden ve şehrimizin muteber iş adamlarından birinin karısı olan Bayan N. F. nin de yakalandığını yazmıştı. Yüksek sosyetede, tanınmış iş adamı karısı olan iki tane Bayan N. F. vardı. Birisi Nermin Festegez, öbürü de Neriman Fırtına... yakalanan hangisiydi? Bu yüzden yüksek sosyetede dedikodular ve tartışmalar başlamıştı. Nermin Festegez, hazır önüne böyle bir reklâm fırsatı çıkmışken, randevu evinde kendisinin yakalanmış olduğunu imâ edercesine konuşarak övünüyordu. Oysa yakalanan Nermin Festegez değil, şimdi Muzaffer'le konuşmakta olan Neriman Fırtına'ydı. Evet, Neriman Fırtına, kimsenin hakkını yiyen insanlar dan değildi. O sırada Nermin Festegez de başka bir randevu evinde bulunmuş olabilirdi. Buna Neriman Fırtına bir şey demiyordu. Ama ahlâk zabıtasının baskınıyla yakalanan ve baskın yapılan evde bulunan Nermin Festegez değil, kendisiydi. Neriman Fırtına'nın işte buna canı sıkılıyordu. Ne diye bu insanlar, başkalarının hünerleriyle övünmeğe kalkarlardı sanki... Ayıptı.

Evet, randevu evinde basıldığı bütün gazetelerin birinci sayfalarında koca koca başlıklarla yazılan «yüksek sosyeteden ve tanınmış iş adamlarımızdan birinin eşi olan Bayan N. F. işte bu Neriman Fırtına idi. Randevu evine gidişinin nedeni başkaydı. Oraya bir kötülük için gitmemişti. O biçim kadınlardan değildi. Olacak bu ya, nasılsa «bir gece hırsızlığa çıkmış, o gece ay erken doğmuş» denilen şanssız insanlardandı. Evet, Neriman Fırtına hakkının yenilmesini istemiyordu.

Muzaffer'e sokulmuş, anlatıyordu:

— Vallahi billâhi, kötü bir niyetle oraya gittim zannetme. Benim içimde kötülük yoktur. Ama ne yapayım kocamı eve bağlamak için yaptım bunu. Gü rahı varsa, bana bu aklı öğre -

— KİM BU HERİF?..

(Lütfen sahifeyi çeviriniz.)

tenlerin boynuna. Ben ne talihsiz kadınım. Anlatsam, acısından ağlarsın benim halime. Kocamı herkes tanır, çok zengindir. Yakışıklı da bir herif... Ama gözü hep dışarlarda, başka kadınlarda. Onu aile yuvamıza bağlamak için neler yaptım, ah neler yaptım. Her gece süslenir püslenir, pencere önünde yolunu beklerim sabahlara kadar. Hattâ bir kış gecesiydi hiç unutmam, bu yüzden az kalsın ölüyordum. Pencere önünde bir gece kulağım kapı zilinde, gözüm yolda gene bu benim herifi beklerken uyuya kalmışım. Uyuklarken, başımın birkaç kere öne düştüğünü, çerçeveye çarptığını hatırlıyorum. Sonra birden bir şangırtı koptu. O şangırtıyla uykudan sıçradım, ama bir türlü başımı kaldıramıyorum. Nasıl anlatayım, sanki bir uçaktayım da, başımı uçağın penceresinden dışarı sarkıtmışım gibi, sokağa kuşbakışı bakıyorum. Başım donuyor, vücudum sımsıcak. İşte o korkuyla «İmdaaat!..» diye feryadı bastım. Konu komşu, bekçi, polis yetişti de, başımı içeri aldı. Ben öyle pencere önünde uyuklarken, başım pencere camına çarpınca cam kırılmış, başım dışarı camdan açılan delikten dışarı çıkmış. Ondan kafamı içeri alamazmışım. Ben yukarı kalkmak istedikçe, pencere de benimle birlikte yukarı kalkıyor. Beni içeri aldılar ki, bu boynum, başım hep kan içinde... Ah ben bu herifin yüzünden neler, neler çektim, dille anlatılmaz. Aşçıya en güzel yemekleri yaptırır, güzel sofralar kurdururum. Beklerim, beklerim, gelmez. Tek hoşuna gideyim de beni beğensin diye, bir yıl içinde saçlarımı sekiz renge boyattım. Artık boyanacak renk kalmadı. Ne yaptımsa bu namussuza kâr etmedi. herifi bir türlü eve bağlıyamadım. Herifin gözü hep fingirdek karılarda, bar kızlarında, affedersin, kötü kadınlarda... Süfli ruhlu, anlıyor musun? Ben de o kadınlara benziyeyim diye neler yapmadım. Olmadı, kocamın gözünü kendime çeviremedim. Seviyor muyum? Ayol, sevmez olur muyum, herif çok zengin diyorum sana. Yoksa bir dakika durmaz, hemen ayrılırdım.

Bir gün evde, kendi kendime ağlıyorum. Leman Düzür diye bir arkadaşım vardır, belki tanırsın. Bu gece o da burda. Leman, geldi. Beni öyle ağlamaktan gözlerim şişmiş görünce,

— Kız ne ağlayıp duruyordun, aptal mısın sen? Gençliğine, güzelliğine yazık... dedi.

— Bana bir akıl ver Leman, kocam olacak bu namussuz herifi ne yapayım da kendime bağlıyayım? dedim.

— Sana bir akıl vereyim, dedi, dediğimi yap, eğer kocan terbiyeli sirk köpeğine dönmezse, gel yanıma... Ben şimdiye kadar bütün kocalarıma böyle yaptım. Onun için hepsi de beni el üstünde tuttular. Allahıma çok şükür, bu usulle hep muvaffak oldum. Ama bak, sana anlatacaklarım aramızda kalsın. Başka birine söylersen, yarın öbür dünyada iki elim yakandadır. Sana verdiğim aklı başka kadınlar da öğrenir yapmağa kalkışırlarsa, boşta hiç bir erkek kalmaz. Sen ne yapıp edip kocanı kıskandıracaksın...

— Aman Lemancığım, yapmadım mı sanıyorsun... Kocam beni kıskanmaz. Kendisini deli gibi sevdiğimi, üstüne gül koklamıyacağımı bilir. Bana sonsuz güveni vardır. Kim ne dese benim aleyhime, inanmaz. Ne dedikodular çıkardılar da gene inanmadı.

Leman,

— Hay aptal, dedi, ayol bu seferki dedikodu olmayacak. Kocan seni kendi eliyle yakalıyacak, anlıyor musun? Seni başka bir herifle yakalarsa, her şeyi gözüyle görürse, artık inanmaz olur mu? İster istemez inanır.

— İnanmaz. Ben bilmez miyim? Kaç kere oldu da, inanmadı. Benim sadakatıma sonsuz güveni vardır.

— Bu sefer yapacağın iş başka. Bu seferkine hükûmet eli de girecek.

— Aman hükûmetin elini sokmıyalım.

— Sokmayınca olmaz. Bak şekerim, dinle beni. Bu senin kocan çeşidinden herifler bir kere evlendiler mi, nasıl olsa evdeki karı torbada keklik diye, dışardan otlamağa kalkarlar, gözleri hep sağda solda olur. Evdeki elde bir, gelsin başka kadınlar... Anlıyor musun? Onların bir zamanlar yanıp tutuştuklarına mı inanıyorsun, hıh şaşarım aklına... O gösterişler hep evleninceye kadar. Bir kere evlendiler mi, üç ay geçmeden evdekine doyarlar. İnan olsun böyledir bu erkek milleti. Enayiler sanırlar ki, kendi karıları çirkin, ya da beceriksiz de, hiç bir erkek yüzlerine bakmaz. Ya da, kendilerine pek güvenirler, karılarının gözünde kendilerinden üstün erkek yok sanırlar. İşte o zaman erkek milleti hapı yutar kardeşim. Erkek değil mi, hepsi böyle kökü kurusun... Ağzımdan yel alsın, neler de söylüyorum. Kökleri kurumasın da huyları kurusun inşallah.. Sen benim tecrübelerime inan. Ne zaman ki, karıları kendilerine ihanet eder, onlar da kendi elleriyle yakalarlar, hah, işte o zaman akılları başlarına gelir, «Vay anasını, demek bizim karıda iş varmış!..» diye başlarını vururlar. Öyle ufak tefek şeylere bir türlü inanmak istemez aptallar haa... İyice her şeyi gözleriyle görecekler. Dünyada kendilerinden başka erkek yok sanırlar aptallar... Dünyanın en yakışıklısı o, en akıllısı o, en iyi kalplisi o, en akıllı erkeği o, en şakacı erkeği o, en kibarı o...

— Ayol Leman, dedim, tıpa tıp benim herifi anlatıyorsun.

— Bilmez miyim, dedi, elimden ne kocalar geldi geçti... Ne ağlayıp duruyorsun kız aptal, kalk hemen kocana ihanet et!..

— Kendi kendime dünyada yapamam.

— Ben sana yardım ederim. Hadi giyin, kendine çeki - düzen ver. Ben seni tanıdık bir randevu evine götüreyim...

— Aaa... Sen çıldırdın mı Leman, o nasıl söz? Ben namuslu bir kadınım, dünyada öyle şey yapmam...

(Devamı var)

Türkçenin en güzel kaleminden Bütün Atatürk devrinin hikâyesi

ÇANKAYA

I. cildi çıktı

Falih Rıfkı ATAY

Fiatı : 10 Lira

Umumi Satış Yeri : Dünya Matbaası
Cağaloğlu Narlı Bahçe Sokak No. 15
Taşra için: Ödemeli gönderilir

Yedinci Sanat

YENİ SİNEMA

Türkiyede sinema sanatının tek dergisi
Ayda bir yayınlanır.

Sayın OTOMOBİL SAHİBİ!..
Arabanız bu halde de olsa

ÜZÜLMEYİN.

SERDAR OTO BOYA VE ÇAMURLUK ATÖLYESİ
Bomonti Fırın Sok. 15
İSTANBUL

En kısa zamanda birinci sınıf işçilikle otomobilinizi eskisinden daha iyi hale sokar

ve sizi
MEMNUN EDER.

FİATI : 1 LİRA
Basıldığı yer : Vakit Matbaası
Dizildiği yer : Hergün Matbaası

İLAN TARİFEMİZ :

Kapak içi	*: 10 T. L.*
İç sahifeler	*: 12 T. L.*

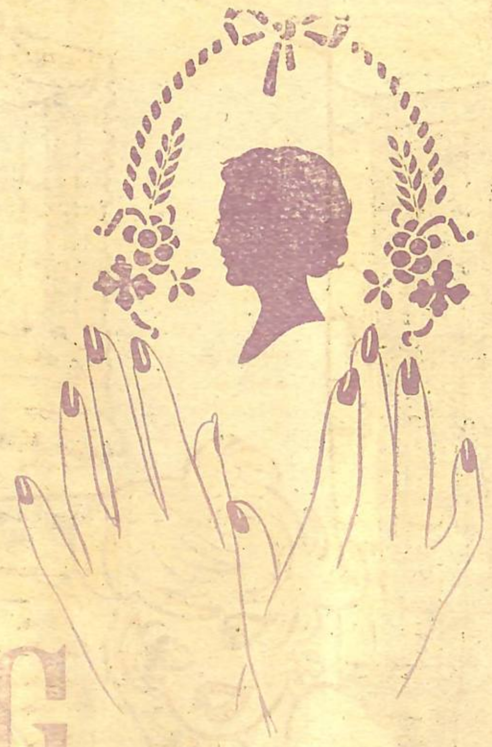

Güzel bir çehreye... zarif ve yumuşak eller yaraşır!

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

Tef
Z.CAN